

Б Р А Н И Ч

ОРГАН АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ У БЕОГРАДУ

Уредник Бранича је претседник Адвокатске Коморе у Београду
Владимир Св. Симић

Власник и издавач Бранича је Адвокатска Комора у Београду
коју преставаља претседник Владимир Св. Симић

У име Одбора главни уредници:

Др. Видан О. Благојевић и Др. Радоје Ј. Вукчевић, адвокати

САДРЖАЈ:

СЛУЖБЕНИ ДЕО		дан 31 октобра 1937 године за Правилник добротворног фонда Адвокатске Коморе у Београду.....	468
Позив на Девету редовну скупштин у Адвокатске Коморе у Београду.....	453	VIII Конгрес међународног са вева адвоката	470
Извештај Одбора Адвокатске Коморе у Београду за Девету редовну годишњу скупштину Адвокатске Коморе	454	Извештај управног одбора Пен зионог фонда адвокатских комора у Београду, Скопљу и Подгорици — Београд, под нет ванредној скупштини чланова одржаној 31-X-1937 год. у Београду ..	478
Благајнички извештај.....	460	Саопштења	498
Предлог буџета за 1938 г.	463	ИЗ АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ	503
Дисциплинско веће	464	САДРЖАЈ ПРАВНИХ ЧАСОПИСА ...	506
Предлог Одбора Адвокатске Коморе у Београду IX редов ној годишњој скупштини на дан 31 октобра 1937 године о Измени и допуни § 43 Послов ника Коморе	467	ПРЕГЛЕД ЗАКОНОДАВСТВА	507
Предлог Одбора Адвокатске Ко море у Београду IX редов ној годишњој скупштини на		НОВЕ КЊИГЕ	508

Уредништво Бранича налази се у Дечанској 13/II. Рукописи се не враћају.
Прештампавање градива из часописа допуштено само са тачним означањем извора.

Бранич доноси: расправе и чланке којима је смер заштита интереса
адвокатског реда и ширење професионалне свести, службена саопштења
Адвокатских комора којима служи као званични орган, и расправе и чланке
из свих области права и прати развој правног живота у земљи и иностранству.

Бранич излази крајем сваког месеца. — Годишња претплата за Бранич
износи 120.— дин. За адвокате изван територије Београдске адвокатске
коморе, адвокатске приправнике, судије и судијске приправнике годишња
претплата износи 60.— дин. Поједини број 10.— дин.

Б Р А Н И Ч

Год. XXV

Београд, октобар 1937.

Број 10.

Позив на скупштину

У смислу § 44. слова з) Закона о адвокатима и § 3. Пословника Коморе, а на основу одлуке Одбора коморе од 20. септембра 1938. године сазивам IX Редовну скупштину Адвокатске коморе у Београду за недељу 31. октобра 1937. године у 9 часова пре подне у сали Округног суда за округ београдски, са овим дневним редом:

- 1) Отварање скупштине и саопштења председника;
- 2) Избор три оверача записника;
- 3) Избор три бројача гласова;
- 4) Извештај Одбора коморе о раду у прошлој години;
- 5) Завршни рачун за 1936. годину и давање разрешнице;
- 6) Решавање о буџету за 1938. годину;
- 7) Решавање о предлозима Одбора коморе:
 - а) о изменама и допунама Пословника Коморе — § 54. старог и § 43. новог Пословника;
 - б) о правилима Добротворног фонда у смислу § 43. Зак. о адвокатима;
- 8) Избор једног заменика председника Дисциплинског већа и седам чланова Дисциплинског већа;
- 9) Избор једног члана за Адвокатско дисциплинско веће код Касационог суда у Београду; и
- 10) Питања и предлози у смислу § 5. Пословника коморе.

Бр. 2650
29. септембра 1937. године
у Београду.

Претседник,

Владимир Св. Симић

Напомена: Господин Министар саобраћаја одлуком МСБр. 22603 од 8-Х.37. одобрио је повластицу у пола цене на држ. жељезницама адвокатима на територији београдске, скопске и подгоричке Адв. Коморе.

На полазној станици треба купити целу карту и жел. легитимацију ОБр. К. 13 а купљена цела карта важи и за повратак бесплатно, уз потврду председништва скупштине на жел. легитимацији о присуствовању скупштини.

ИЗВЕШТАЈ

Одбора Адвокатске Коморе у Београду за IX редовну годишњу скупштину на дан 31. октобра 1937 године

Овај извештај обухвата рад Адвокатске Коморе од 1. октобра 1936 до конца септембра 1937 године.

I. Део. — Извештај о раду Коморе.

На дан 30 септембра ове године било је у именику уписано 678 адвоката. Истога дана прошле године било је уписано 663 адвоката, па је у току године уписано 37 нових, а за исто време избрисано 22 адвоката. Цифром претстављено: $663 + 37 = 700 - 22 = 678$. Наведени број брисан је из именика и то: 8 због смрти, 10 због својевољног одрицања од права вршења адвокатуре, 3 због пресељења на територије других комора и 1 због дужег одсуствовања од године дана — став III § 33 Зак. о адвокатима.

Упоредијење бројног стања адвоката по појединим годинама од оснивања Коморе показује, да број адвоката није много варирао. Највише адвоката било је 1930 год. (683), а најмање 1933 и 1936 године (по 663). Максимална разлика износи свега 20. Година 1930 узета је као база зато, што 1929 год., када је основана Комора, не пружа поуздане податке, јер су адвокати увођени у именик из списка адвоката, који је Комори доставило Министарство правде, а који није био тачан. Тако је те године Комора уписала у именик више лица, за које се доцније испоставило да у моменту оснивања Коморе нису више била адвокати. Оваква лица Комора је доцније брисала из именика како је за који случај сазнала. Зато тек 1930 година пружа поуздану базу за оцену доцнијег кретања броја адвоката.

Разлика између бројног стања адвоката из 1936 и ове године износи 15. Оволико повећање није забележено ни једне раније године.

На дан 30 септембра 1937 год. било је уписано у именику 308 адв. приправника док је на исти дан прошле 1936 године било уписано 232 приправника, што значи да се број адв. приправника у току ове године повећао за 76. Цифром претстављено стање било је овако: $232 + 141 = 373 - 65 = 308$.

Број адв. приправника показује тенденцију пораста нарочито од 1932 године. Тако на пр.: 1932 године било је 121; 1933 год. 140; 1934 год. 161; 1935 год. 200; 1936 год. 232; и 1937 год. 308 приправника. Пораст је изгледао овако: 19, 21, 39, 32 и 76.

С обзиром на све већи број младих људи који се школују и с обзиром на све мању могућност добијања места у државној служби, бројно стање адв. приправника повећаваће се и даље.

Вежба адв. приправника контролисана је преко нарочитог Одбора, али та контрола нити је била потпуна нити савршена.

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А
В
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

Скоро је немогуће контролисати вежбу оволиког броја приправника, јер би зато били потребни органи, који би свакодневно надзирали рад адв. приправника, а Комора такве органе нема нити у данашњим приликама може имати. Најефикаснију помоћ у овом послу могли би да јој пруже сами адвокати који у својим канцеларијама не би трпели и омогућавали фиктивну вежбу и који би сваки познат случај фиктивне вежбе достављали Комори. Адвокати су по природи своје функције дужни да пазе на стриктну примену закона уопште, а кад је у питању њихов сталешки закон, онда у толико пре.

Иако је Комора конституисана 12 јула 1929 године, од кога је времена једино Комора надлежна да потврђује вежбу адв. приправника, дешавало се, да су поједини судови, који су раније били надлежни за потврду приправничке вежбе, потврђивали ову вежбу чак и у овој години. Комора је због тога упутила писмену претставку Министарству правде, и оно је издало наређење, да то судови у будуће не чине, већ да потврђују приправничку вежбу само до дана конституисања Коморе тј. до 12 јула 1929 године.

Комора је од 1 октобра 1936 до 30 септембра 1937 године имала у раду 3584 предмета, што значи 347 предмета више но у прошлој години. Сви предмети решавани су увек у времену потребном за њихово решавање. Најдуже су се задржавале тужбе против адвоката и адв. приправника, јер је то сам поступак изискивао.

Одбор је одржао 31 седницу.

Чињене су многобројне писмене и усмене интервенције по многим питањима. Извесан број писмених интервенција од општијег значаја одштампан је у Браничу број 10 — свеска за октобар 1937 год. одмах иза овог извештаја, те у ствари чине његов саставни део.

Тужби против адвоката и адв. приправника било је 116. Из раније године било је преостало 32 тужбе, те је у овој години на решавању било 148 тужби. Од овога броја остало је нерешено свега 20 тужби по којима се чека на извесне радње по поступку.

Број тужби у 1937 год. према 1936 години смањио се за 36 што се може са задовољством примити, у толико пре, што се број тужби против адвоката и адв. приправника раније из године у годину повећавао. Ова је појава утешна још и са разлога што се број адвоката знатно повећао док се број тужби још у већој сразмери смањио, и то у времену када скоро сваки грађанин ове земље зна да је Комора контролна власт над адвокатима.

Одбор Коморе изрекао је по § 44 под к) Зак. о адвокатима 33 новчане казне против адвоката и то: 22 по 200 динара, 7 по 400 динара, 1 од 500 динара, и 3 по 1000 динара. Број изречених новчаних казни по наведеном пропису у упоређењу са бројем изречених казни по истом пропису прошле године смањио се за 16. И ова појава утешна је, у толико пре што се број изречених новчаних казни у ствари не поклапа са бројем кажњених адво-

ката, пошто има адвоката, који су у току године више пута новчано кажњавани.

Новчане казне Одбор изриче против оних адвоката, који не поступају по његовим наредбама. Има адвоката који уопште не поступају по наредбама. Против њих Одбор Коморе изриче новчану казну и оставља им рок за поступање по наредби, а ако се поново оглуше, шаље предмет Дисциплинском већу, односно Заступнику коморе да подигне дисциплинску оптужницу.

Одређивање заступника сиромашних странака по грађанском парничком поступку вршено је по азбучном реду. Број ових заступања повећао се у упоређењу са прошлом годином за 17. Ове године одређено је 158 заступника сиромашних странака и то 28 у Београду и 130 у унутрашњости.

Комора је у могућности да води тачно евиденцију само о овој врсти бесплатног заступања, јер заступнике она сама у смислу закона одређује, док број бесплатних одбрана пред кривичним судовима и Државним судом за заштиту државе не може да контролише, пошто ови судови браниоце сами одређују. Али се као сигурно може узети да је и број бесплатних одбрана већи у овој но у прошлој години.

За овако велику услугу, коју чини правосуђу и правном поретку у држави адвокатски ред до данас није ни са које стране добио еквивалент. И онде, где би се адвокатури и адвокатима могло помоћи баш у општем интересу доброг правосуђа и правног поретка у држави, надлежни не показују ни довољно воље ни довољно разумевања. То нарочито важи у питањима пискарача, пријема адвоката по надлештвима, примене тарифе, заступања пред војним и духовним судовима итд. По свим овим питањима вршене су честе интервенције али се скоро никад није наишло на довољно разумевање.

Одбор Коморе именовано је у овој години 26 преузиматеља адвокатских канцеларија и то: 8 преузиматеља канцеларија умрлих адвоката, 8 преузиматеља канцеларија због одрицања избрисаних адвоката, 3 преузиматеља канцеларија адвоката брисаних због пресељења на територије других комора, и 7 привремених преузиматеља канцеларија адвоката похапшених због политичких кривица.

Комора је као институција, која је по Закону позвана да штити интересе, част, углед и достојанство адвоката, тражила да полицијске власти кад ухапсе адвоката одмах о томе обавесте Комору, да би се одредио адвокат који ће водити послове канцеларије ухапшеног адвоката, како не би трпели интереси ни ухапшеног адвоката, ни странке до које нема никакве кривице чак кад би адвокат и био крив. Власти су ово тражење примиле као умесно и по њему поступају. Резултат овога је благовремено именовање привремених преузиматеља канцеларија свих хапшених адвоката.

У свим случајевима именовани су за преузиматеље, како сталне, тако и привремене, они адвокати, које су заинтересоване стране тражиле.

УНИВЕРЗИТЕТСКА
ВИБЛИОТЕКА

Комора се и ове године борила противу бесправног и нестручног рада пискарача, али ни ове, као ни ранијих година, није могла да забележи нарочити успех. Предузимане су мере да се ово питање регулише. Чињене су интервенције, али је све остало по старом. Комора је оптуживала пискараче кадгод је за који случај дознала и то је све. Оптужила је 48 пискарача од којих је осуђено свега 8, ослобођено 8 а остало непресуђено 32.

Оно што је изношено и у ранијим извештајима, вреди и данас. Пропис § 120 Зак. о адвокатима није по својој стилизацији довољан да спречи бесправан рад пискарача. Требало би предузети друге мере да се онемогући нестручан рад, али надлежни фактори то не желе да чине. Остаје још увек као једино средство оптуживање пискарача у сваком познатом случају. У овој акцији Комори би могли сами адвокати да пруже најбољу потпору тиме, што би сваки случај пискарања за који сазнају достављали Комори са назначњем доказа на које ће се Комора позивати.

Комора је приватно сазнавала, да још има случајева да се судови при досуђивању парничних трошкова не држе прописа донете тарифе, која је добила обавезну снагу још 1 марта 1936 године. Али Комори су нису обраћали адвокати у сваком случају неправилне примене тарифе, како би она могла да интервенише. Зато у будуће Комори треба доставити без изузетка сваки случај неправилне примене тарифе, јер ће она само у том случају са аргументима моћи да интервенише и да рачуна на успех.

Питање опорезивања адвоката још није решено на задовољавајући начин. Још увек постоји неоправдано веровање да се у адвокатури много зарађује. Пореске власти исто тако, свакако под утицајем ове лаичке сугестије, предлажу високе основице за разрез пореза на адвокатуру. И ако је ноторно познато да највећи број адвоката једва зарађује минимум за егзистенцију, и ако претставници Коморе као чланови пореских одбора настојавају свим силама да остале чланове убеду у потребу блажег опорезивања адвоката, порески одбори, састављени и већини од државних чиновника и пензионера, увек инсистирају да се одрже предлози пореске власти, а у извесним случајевима чак и да се повећају.

Ово питање претставља се још у тежем облику када се узме у обзир околност, да је адвокатима скоро по свима надлештвима у великој мери отежан рад честим изједначењем адвоката у њиховом службеном раду са осталим приватним лицима као и то, да су адвокатима затворена врата војних, духовних и аграрних судова. Кад се овоме дода још и Уредба о заштити земљорадника, која је најосетљивије погодила адвокатски ред, онда се тек може да створи права слика о тешким условима и малој могућности зараде у адвокатури. Све ове околности пореске власти не узимају у оцену, или бар не у довољној мери, па је зато опорезивање адвоката још увек веће но што би требало и смело да буде.

Комора је у смислу Закона о адвокатима овлашћена да даје мишљење по законским предлозима — § 43 слово з) Зак. о адвокатима.

Још на првој седници Одбора Коморе а у смислу прописа § 26 става последњег Пословника коморе (измена, односно допуна од прошле године) изабран је ужи Одбор од 7 лица за спремање мишљења по свима законским пројектима. Овај ужи Одбор радио је преко целе године. Нарочито се дуго бавио изградом примедаба на Предоснову грађанског законика. Примедбе су већ израђене и оне ће као мишљење Коморе о поменутој Предоснови бити ускоро достављене Министарству правде. Раније је дато мишљење о Пројекту чековног и меничког закона и Правилника о ауторско-правном посредништву.

На овом месту мора се напоменути, да се Комори не достављају сви законски пројекти. Тако пројекат Зак. о судијама, који је Комору нарочито интересовао, не само да није био Комори достављен, већ и на њено тражење није могао бити прибављен. Обавештена ипак о главној садржини тога пројекта, Комора је у једној опширној преставци, која је штампана у овом Браничу, у рубрици „Саопштења“, изложила своје гледиште.

Комора је на прошлогодишњој скупштини поздравила ступање на снагу уставних одредаба које говоре о независности судства и судија. Том приликом била је изражена жеља, да се уставне гаранције судске независности у што скоријем року спроведу и специјалним Законом о судијама. На жалост то се није догодило у току целе прошле године, па је Комора принуђена да и данас исту жељу изрази.

Прошлогодишња скупштина усвојила је у целости резолуцију скупштине Загребачке Адвокатске Коморе, која је одржана на недељу дана раније од наше. У смислу ове резолуције Одбор Коморе радио је током целе године. Тако је поводом пројекта Закона о судијама изразио своје гледиште, које се са поменутом резолуцијом слаже, и учинио све што му је било у могућности, да се поправи поступак са политичким кривцима у казним заводима.

Комора је и у овој години издавала свој часопис Бранич, који је излазио редовно једанпут месечно, изузев месеца јула и августа када је исти штампан као двоброј.

Бранич је на исти начин уређиван као и прошле године. Доносио је теоријске чланке из разних области правне науке, чланке из области заштите интереса адвокатског реда, судску праксу, службена саопштења коморина, приказе, белешке, садржаје правних часописа, преглед законодавства и регистар нових књига. Стране Бранича стављане су на расположење и Пензионом фонду.

Бранич стиче све већи број читалаца али сарадња адвоката још увек није довољна, због чега је Комора принуђена да хонорише чланке лицима изван адвокатског реда.

Комора испитује могућност промене начина уређивања Бра-

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

В
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

WWW.UNILIB.BG

нича, која би се кретала у правцу доношења већег броја чланака из области саме адвокатуре.

Бранич је штампан у овој години, т. ј. од 1. X. 1936 до конца септембра 1937 године на преко 600 страна.

Бранич је ове године доживео једну новост. Број 12 — свека за децембар 1936 год, био је забрањен од стране Државног тужиоштва на основу чл. 19 тач. 5 и 7 Зак. о штампи и чл. 4 у в. чл. 5 Зак. о заштити јавне безбедности и поретка у држави и у смислу чл. 24 Зак. о штампи наређено узапћење забрањеног броја. Забрана је дошла због чланка члана Одбора коморе г. Др. Ивана Рибара који носи наслов „Конкордат“, а који је на седници Одбора Коморе од 30. XII. 1936 год. у смислу § 43 тач. з) Зак. о адвокатима примљен као мишљење Одбора о пројектованом Конкордату.

Против решења о забрани по Зак. о штампи није допуштена жалба, али је Одбор Коморе на седници својој од 21 јануара 1937 године констатовао, да је одлука о забрани неразумљива, јер у чланку о коме је реч нема ни помена о изазивању нетрпљивости између признатих вероисповести, а још мање испољавање расположења против државних власти ма у коме виду. Кад се при томе има на уму да је Комора законом овлашћена да исказује своје мишљење о пројектима Закона и Уредаба, онда је јасно да је акт ове забране арбитражан акт, који нема никакве везе са земаљским законима.

Са наплатом чланског улога није ни ове године ишло како треба. Прошлогодишња скупштина донела је пропис § 61. тач. 11. Пословника, по коме адвокат чини дисциплинску кривицу ако не плаћа члански улог у смислу § 50. Пословника. Комора није хтела одмах да чини употребу од овог прописа, већ је претходно слала опомене адвокатима, који су у застоју са плаћањем чланског улога, пружајући им у исто време могућност да сами предложе начин исплате. По пријему оваквих предлога Одбор коморе ценио је случај посебице и према околностима одобравао почек. Међутим, изванредан број адвоката није се никако одазвао позиву Коморе. Зато је Одбор Коморе почео да доноси формална решења, којима је позивао адвокате да у року од 10 дана исплате дуг од чланског улога са напоменом, да ће, у сваком случају у коме се по решењу не поступи, тражити егзекутивну наплату и дисциплински поступак. Оваква решења Одбора Коморе, као што је познато, извршена су у смислу §§ 44. ст. II слова г) и 46. Закона о адвокатима. Комора и овом приликом чини апел на адвокате да се одазову њеном позиву и дужни члански улог исплате, јер ће у противном морати стриктно да поступи у смислу Пословника.

Комора је одржавала тесну везу и блиску сарадњу са Савезом Комора. На годишњој скупштини Савеза одржаној 16 маја 1937 год. у Скопљу од стране наше Коморе присуствовали су претседник и 7 изасланика из реда чланова Одбора Коморе.

Скупштина Савеза није завршила свој рад, већ је у знак протеста због повреде начела аутономије једногласно закључила

УНИВЕРЗИТЕТСКА
ВИБЛИОТЕКА

да се рад прекине. То је учинила због тога што је полицијска власт у Скопљу послала једног свог агента да присуствује раду скупштине. Поводом овога упућени су протесни телеграми Министру правде г. Др. Милану Стојадиновићу као претседнику Конгресу правника. У вези са овим Министар правде изјавио је жаљење и осудио овакав поступак власти, а Бан Вардарске бановине казнио је шефа полиције у Скопљу и наредио дисциплинску истрагу против агента.

Извештај Пословног Одбора Савеза као и записник са Савезне скупштине штампани су у целини у Браничу Бр. 5 — све-ска за мај 1937 године.

На VIII Конгресу Међународног савеза адвоката, који је одржан од 15 до 19 септембра ове године у Паризу, нашу Комору претстављао је Заменик претседника г. Милан Живадиновић, чији је писмени реферат о раду и закључцима штампан у овом Браничу — страна 470/77.

II Део. Благајнички извештај.

1) Завршни рачуни за 1936 г.

Рачун прихода и расхода Адвокатске Коморе у Београду на дан 31. децембра 1936 г.

Приход

1. Рн Уписнина адв., адв. припр. и казни	Дин.	89.250.—
2. Рн Чланских улога	„	226.005.—
3. Рн Такса	„	2.556,—
4. Рн Камата на новац код Држ. Хип. Банке	„	1.142.—
		<u>Дин. 318.953.—</u>

Расход

1. Рн Административних трошкова	Дин.	215.393.95
2. Рн Бранича	„	61.090.—
3. Дотација Потпорном Фонду са рна Упис- нина према буџету	„	10.000.—
Вишак прихода над расходима	„	32.469.05
		<u>Дин. 318.953.—</u>

Рачун Потпорног Фонда Адвокатске Коморе у Београду на дан 31. децембра 1936 год.

1. Салдо из 1935. год.	Дин.	75.776.—
2. Дотирано по буџету концем 1936 год. са р-на Уписнина адв., адв. пр. и казни	„	10.000.—
		<u>Дин. 85.776.—</u>
Исплаћено на име помоћи у 1936 год.	„	5.700.—
Имовина Потпорног фонда на дан 31. XII. 1936.	Дин.	80.076.—

Књиговођа,
Јевросима Деић

Благајник,
Сима Алкакај

Контролни Одбор Адвокатске Коморе у Београду прегледао је овај Рачун Прихода и Расхода, као и Рачун Потпорног Фонда у смислу § 35 Пословника Коморе, сравнио са књигама и документима и нашао да су потпуно тачни и исправни.

3. марта 1937. год.
Београд

Савко Дуканац,
Др. Јанко Олић,
Дим. С. Крчевинац.

Биланс Адвокатске Коморе у Београду на дан 31. децембра 1936 године.

Актива

1. Рачун Благајне:

а) у каси	Дин.	5.434.65	
б) Код Пошт. штед	„	1.719.59	
в) Код. Држ. Хип. Банке	„	55.793.—	Дин. 62.947.24

2. Рачун Намештаја и Прибора „ 147.529.50

3. Рачун Потраживаних чланск. улога на дан 31-ХII-1935 г. Дин. 689.983.—
Ненаплаћени члански улози у 1936 год. „ 90.275.— „ 780.258.—

4. Привремени рн селидбених трошк. и смештаја учињени издаци у 1936. год. за 1937. год. . „ 12.284.—
Дин. 1,003.018.74

Пасива

1. Рачун Потпорног фонда Дин. 80.076.—

2. Рачун Имовине:

а) на дан 31-ХII-1935 год. Дин.	800.198.69	
б) ненаплаћени чл. улози у 1936. год. „	90.275.—	„ 890.473.69

Допис вишка прихода над расходима-имовини 31-ХII-1936 год. „ 32.469.05
Дин. 1,003.018.74

Књиговођа,
Јевросима Деић.

Благајник,
Сима Алкалај.

Контролни Одбор Адвокатске Коморе у Београду, прегледао је овај Биланс у смислу § 35. Пословника Коморе, сравнио га са књигама и документима и нашао да је потпуно тачан и исправан.

3. марта 1937. год.
у Београду

Савко Дуканац
Др. Јанко Олић
Дим. С. Крчевинац

II Извештај

На скупштини одржаној 27. октобра 1935. год. одобрен је предлог буџета за 1936. год. према коме су приходи и расходи предвиђени у истом износу од Дин. 271.000.

Из рачуна, које вам подносимо на одобрење види се да су

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

расходи у 1936 год. изнели Дин. 276.483.95 док су приходи изнели Дин. 318.953.— Према овоме појављују се вишкови: код прихода од Дин. 32.469.05, а код расхода Дин. 5.483.94. Прекорачење извршено је код позиција „Бранич“ и „Непредвиђени издаци“, док је код свих осталих позиција постигнута уштеда.

Кретање благајне у 1936 год. било је следеће:

Готовина на дан 1 јануара 1936 год.	Дин.	38.612.19
Од Уписнина адв., адв. пр. и казни	„	89.250.—
Од Чланских улога	„	226.005.—
Од Такса	„	2.556.—
Од Камата	„	1.142.—
Тако да је благајна у току 1936 год. распо-		
лагала са укупно	<u>Дин.</u>	<u>357.565.19</u>

Према овим расположивим средствима Комора је имала у току 1936 године ове издатке:

Административни трошкови:

Кирија	Дин.	33.000.—
Телефонске таксе	„	4.594.50
Ман. такса и пров. код		
Пошт. Штедионице	„	654.70
Путни трошкови и дневнице	„	5.572.—
Пошт. и огласне таксе и		
Сл. новине	„	2.814.25
Плате	„	120.000.—
Огрев, осветлење и ост. дажб.	„	7.691.—
Канцеларијски материјал	„	5.719.—
Служб. порез и осигурање	„	12.855.—
Непредвиђени издаци	„	22.033.50
Библиотека	„	460.—
	<u>Дин.</u>	<u>215.393.95</u>
Привремени р-н селидбених трошкова и смештаја	„	12.284.—
Бранич	„	61.090.—
Помоћ адв. породицама	„	5.700.—
Намештај и прибор (1 сто за писаћу машину)	„	150.—
	<u>Дин.</u>	<u>294.617.95</u>
Готовина на дан 31 децембра 1936 год.	„	62.947.24
	<u>Дин.</u>	<u>357.565.19</u>

Одбор Коморе моли скупштину да изволи накнадно одобрити прекорачење одобрених расхода у износу Дин. 5.483.95.— Стање Потпорног фонда на дан 1. јануара 1936. г.

било је Дин. 75.776.—
Дотирано концем 1936. год. по буџету „ 10.000.—

Дин. 85.776.—

Издато на име помоћи у току 1936. год. „ 5.700.—

Стање Фонда на дан 31. децембра 1936. год. Дин. 80.076.—

Покривање расхода у току 1936. год. ишло је сасвим нормално. Приходи који су стизали били су довољни да покрију

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИВЛИОТЕКА

расходе. Овакво стање продужило је и кроз 1937. год. и омогућило је, да у 1937. год. издвојимо имовину Потпорног Фонда од остале имовине Коморе.

Исто тако, ми више не тражимо овлашћење да можемо да трошимо имовину Потпорног Фонда за покривање расхода, већ се надамо да ћемо из текућих прихода и обртне главнице која је у стварању моћи да покривамо све наше расходе.

Подносећи Вам завршне рачуне, извештај, предлог буџета са потребним овлашћенима, Одбор Коморе моли скупштину да изволи исте одобрити, и издати разрешницу за благајничко пословање у 1936. години.

3) Предлог буџета за 1938. годину

I. Буџет

а) Расходи:

1. Лични издаци:

а) Хонорар шефу канцеларије 60.000.— Плате: књиговође и дактилографа 26.400.—; чиновника 24.000.—; и служитеља 14.400.—,	Дин. 124.800.—
б) Службенички порез и осигурање	" 15.000.—
в) Путни трошкови и дневнице делегата за Савез Комора, заступника Коморе и његових заменика и чланова из унутрашњости	Дин. 6.000.—

2. Материјални издаци:

а) Чланарина Савезу Комора	Дин. 3.390.—
б) Закуп канцеларија	" 36.000.—
в) Осветлење, огрев и остале дажбине	" 10.000.—
г) Поштанске таксе и Службене новине	" 5.000.—
д) Канцеларијски материјал	" 5.000.—
ђ) Бранич	" 60.000.—
е) Телефонске таксе	" 2.600.—
ж) Непредвиђени издаци	" 15.000.—
з) Дотација Потпорном фонду према § 43. тач. е) Зак. о адвокатима	" 7.000.—

Свега динара 289.790.—

б) Приходи:

а) Редовна чланарина 350 адвоката по 480.— дин. годишње	Дин. 168.000.—
б) Дуговани члански улози	" 50.000.—
в) Уписнине адвокатских приправника и такса за упис адвоката	" 70.000.—
г) Разне таксе и непредвиђени приходи	" 8.000.—

Свега Дин. 296.000.—

Вишак прихода над расходима " 6.210.—

II Овлашћења

1) На случај потребе допушта се вирманисање између поје-

дних позиција изузев оне намењене Фонду за потпору адвоката и њихових породица у износу од 7.000.— динара.

2) Све казне које се буду наплатиле унеће се непосредно у Потпорни фонд.

3) У колико се из текућих прихода неби могли покрити редовни издаци, може се у ту сврху употребити готовина која се покаже на дан 31 децембра 1937 године.

4) Готовина која се из 1937 пренесе у 1938 год. поделиће се у два дела: половина ће се употребити за ванредну доплату добротворном фонду а друга половина употребиће се као обртна главница.

III Чланарина

Одбор Коморе предлаже да чланарина и на даље остане у висини од Дин. 40.— месечно, односно Дин. 480.— годишње.

IV БРАНИЧ

Одбор моли Скупштину да реши да се и у будуће Бранич шаље само оним члановима који свој члански улог редовно плаћају.

III део. Дисциплинско веће.

На последњој скупштини од 25 октобра 1936 год. изабрани су ови чланови Већа: за заменика претседника Влајић Божидар, а за чланове: Ступаревић Ђорђе, Аћимовић Милан, Лекић Богдан, Терић Гојко, Николић Александар, Радовић Никола, Димитријевић Љубиша, Милојковић Александар и Живановић Миодраг, адв. из Београда.

На основу § 61 зак. о адв. и § 82 послов. коморе извршен је овај распоред по зборовима.

I. Збор

Претседник: Вагнер Ј. Стеван, адв.
Чланови: Крчевинац Димитрије, адв.
Димитријевић Љубиша, адв.
Милојковић Александар, адв.
Прендић Јован, адв.

II. Збор

Зам. Претседника: Мијатовић Павле, адв.
Чланови: Ненадовић Љубомир, адв.
Лекић Богдан, адв.
Радовић Никола, адв.
Анастасијевић Методије, адв.

III. Збор

Зам. Претседника: Илић С. Драгољуб, адв.
Чланови: Ступаревић Ђорђе, адв.
Аћимовић Милан, адв.
Миденковић Ст. Бранислав, адв.
Живановић Миодраг, адв.

УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.BS

WWW.UNILIB.RS

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

IV. Збор

Зам. Претседника: Атанасијевић Радован, адв.
 Чланови: Терић Гојко, адв.
 Мићовић Саво, адв.
 Николић Александар, адв.
 Вучићевић Александар, адв.

За заменика претседника: Влајић Божидар, адв. и за заме-
 нике чланова: Цукавац Милош, адв. из Туприје и Мијатовић
 Добривоје, адв. из Шапца.

На место Живановића Миодрaга кооптиран је члан г. Мар-
 тиновић Александар, адв. из Београда.

Сам рад у Дисциплинском већу кретао се овако:
 Из прошле године остало је:

а) Код Истраж. повереника	33
б) Код Заступ. коморе	1
в) У одељењима	59
г) Ван одељења	4
д) У овој години од скупштине до данас дошло нових предмета	71
ђ) Непосредно Већу упућен предмет	1
Свега предмета	169

На раду по зборовима било је предмета:

	из прошле године	из ове године	Свега
I. Збор	11	29	40
II. „	14	24	38
III. „	17	23	40
IV. „	17	17	34
	59	93	152

Од ових предмета расправљено је по зборовима:

Пресудама	решењима прекид истрага	остало у раду	Свега
У 17 предм.			
I. Збор 11 прес.	6	17	40
II. „ 9	8	21	38
III. „ 9	12	19	40
IV. „ 16	5	13	34
У 51 пред. 45 прес.	31 решење	70	152

Код Истраж. повереника има предмета у раду 14
 Код Заступ. коморе 2
 Ван одељења 1

Свега предмета 169

Пресудом ослобођено 10, а кажњено: 19 новчано, 13 писменим укором, 2 обуставе адвокатуре по једну годину и једна пресуда продужење приправничке вежбе.

Пресуде су изречене: 29 због повреде дужности свога звања, 4 због понашања на штету угледа и части адв. реда и 2 због повреде дужности и понашања на штету угледа и части.

Од горњих пресуда постало је извршних 22.

Код Касационог Суда налазе се још 9 предмета.

Касациони Суд пресудио је 10 предмета и то: 2 пресуде оснажио, 5 преиначио смањењем казне, једну пресуду ослобођавајућу и 2 пресуде поништио и вратио на поновно суђење.

Из акта се још види да су многи оптужени у реалном стицају са 2, 3 и 8 дела као и да се врло често иста лица појављују по други и трећи пут као окривљени. Разуме се да зборови овакве случајеве строжије суде.

Прошле године поднео сам један мали извештај о раду Дисциплинског Већа од почетка свога рада (августа 1929 год.) и утврдио :

1) да један велики део скоро 50% одлука постаје извршним без жалбе, што значи, да су сви заинтересовани били задовољни нашим одлукама; и

2) знатан део око 25% предмета оснажени су без примедба вишег суда:

Такав је резултат од прилике био и ове године сем што је Касациони суд показао већу благост и од 10 предмета смањио прилично осетно казну у 6 предмета а повисио није ни једну.

Бирањем два нова члана из Београда на место колега из унутрашњости олакшан је у неколико рад у зборовима.

У току године одржане су три Опште седнице Дисциплинског већа на којима су расправљена питања:

а) о таксама на тужбама,

б) о условима једне уредне тужбе,

в) о деловођи и потреби, да шеф коморине канцеларије буде код озбиљнијих оптужених записничар; и

г) о тачнијем вршењу дужности неких чланова већа итд. На последњој заједничкој седници чланова већа од 25 септембра т. г. утврђено је, да у смислу § 61 Зак. о адв. и 67 послов. коморе имају испасти из Већа ова господа: Заменик претседника Мијатовић Павле, адв., чланови: Ненадовић Љубомир, Крчевинац Димитрије, Мићовић Саво, Вучићевић Александар, адв. из Београда, Цукавац Милош, адв. из Ћуприје и Мијатовић Добривоје, адв. из Шапца.

Даље има се изабрати нов члан на место кооптираног члана већа г. Мартиновића Александра. Према томе имају се изабрати: један заменик претседника и седам чланова већа.

Претседник већа,
Штев. Ј. Вагнер

* * *

Из поднетог извештаја види се, да се услови за адвокатуру ни ове године нису поправили. Објективно ценећи, ни у блиској будућности се ови услови не могу изменити много на боље, а

УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

В
И
В
Л
И
О
Т
Е
К
А

није искључено да се они измене и на горе. Време је тешко, чак врло тешко. Истина, има знакова да привредни живот оживљава, али се са сигурношћу још не може узети, да је ово оживљавање резултат фактора који указују на сигурно и стално побољшање на овом пољу. Ово важи данас за цео свет. Међународна политичка ситуација, исто тако, не пружа ни мало ружичасте перспективе. Формирају се групе и блокови држава, стварају се тако звани идеолошки фронтови и осовине, воде се братоубилачки грађански ратови у које се мешају стране државе, бије се крвав и страشان бој без претходне објаве рата, међународни уговори се не поштују, примљене обавезе се не извршују. Културно човечанство напреже све силе, да се свет не увуче у једну катастрофу каквој се не у историји не би могло наћи равне. Сваки живи са напрегнутим нервима, сваки се боји сутрашњице јер је она мутна. Узевши све ово у обзир мора нам бити јасно да ни за адвокатуру не можемо са сигурношћу очекивати неки нарочити бољитак, јер за то нису повољни ни материјални ни психолошки услови. А то, са друге стране, намеће адвокатима дужност, да чврсто збију своје редове, да љубоморно чувају своју сталешку аутономију, да појачају осећај сталешке солидарности и да створе чврсту сталешку дисциплину.

Секретар,
Драгомир Ивковић

Претседник,
Владимир Св. Симић

ПРЕДЛОГ

Одбора Адвокатске Коморе у Београду IX редовној годишњој скупштини на дан 31 октобра 1937 године
о Измени и допуни § 43 Пословника Коморе

Текст § 43 Пословника Коморе гласи:

„Свака тужба против адвоката или адв. приправника која буде Одбору достављена, предаће се одмах на реферат заступнику коморе. Заступник ће без одлагања ову расмотрити и уз повраћај предмета дати своје писмено укратко образложено мишљење: а) о застарелости дела; б) дали је тужилац овлашћен на тужбу и в) подлеже ли ствар дисциплинском суђењу или је пак у питању иступно дело.

На првој наредној седници Одбор ће одлучити да се предмет преда Одбору тројице ако дело сматра иступним, или Дисциплинском већу ако дело сматра преступним, и према донетој одлуци поступити. Одлука Одбора ставиће се на самим актима“.

Одбор Коморе предлаже да се измени и допуни тако, да § 43 Пословника Коморе гласи:

„Свака пријава против адвоката или адвокатског приправника која буде достављена Комори, доставиће се туженом да по њој поднесе Комори одговор у остављеном року. По пријему одговора или протеку рока доставиће се предмет одмах заступ-

нику Коморе. Очигледно неосноване пријаве Одбор Коморе ће одбацити и не тражећи одговор од адвоката односно од адвокатског приправника.

Заступник Коморе ће без одлагања размотрити сваки достављени му предмет.

Ако постоји изјава неког лица да је оно повредом дужности окривљеног оштећено у својим правима, или ако заступник из других разлога нађе да постоји дисциплинска кривица, упутиће предмет Дисциплинском већу ради вођења дисциплинског поступка и известиће о томе Одбор Коморе. У првонаведеном случају заступник ће упутити предмет дисциплинском већу и онда, ако сматра да је дело застарело.

Ако заступник нађе да нема дисциплинске кривице, или да постоји дело из § 50 ст. II у вези са § 44 сл. к) и § 54 Закона о адвокатима, или да је дело застарело, а није случај из предњег става, поднеће о томе Одбору Коморе писмено образложено мишљење. Одбор Коморе ће на првој наредној седници одлучити:

1) да се предмет врати заступнику Коморе са налогом да покрене дисциплински поступак, ако нађе да постоји дисциплинска кривица;

2) да се предмет упути одбору тројнице, ако заступник Коморе то предложи, а није случај из тачке 1, или ако нађе да постоји дело из § 50 ст. II у вези са § 44 сл. к) и § 54 Закона о адвокатима;

3) да се предмет сматра окончаним, ако нађе да је пријава очигледно неоснована, односно да је дело застарело“.

Секретар,
Драгомир Ивковић.

Претседник,
Владимир Св. Симић.

ПРЕДЛОГ

Одбора Адвокатске Коморе у Београду IX редовној годишњој скупштини на дан 31 октобра 1937 године за
Правилник добротворног фонда Адвокатске
Коморе у Београду.

§ 1

На основу § 43 (слово д. њ. и е.) и § 110 Закона о адвокатима, IX редовна годишња скупштина Адвокатске коморе у Београду, решава да се при Комори оснује добротворни фонд под именом: „Добротворни фонд Адвокатске Коморе у Београду.“

§ 2

Добротворни фонд је установа Одбора Коморе и улази у његов састав.

§ 3

Добротворни фонд намењен је једино адвокатима и адвокатским приправницима који су уписани или који су били уписани у именик Коморе у Београду.

§ 4

Циљ Добротворног фонда је да пружи материјалну помоћ адвокатима и адвокатским приправницима, као и њиховим удовицама, сирочади и родитељима, који су без своје кривице дошли у тежак материјални положај. Помоћ се може доделити и у случају да ова лица већ уживају какву ренту из Пензионог фонда.

§ 5

Сретства Добротворног фонда су и то:

- 1) половина уписине адвоката и адвокатских приправника;
- 2) новчане казне против адвоката и адвокатских приправника које изрекну Одбор Коморе, Одбор тројице или Дисциплинско веће;
- 3) догације Адвокатске Коморе из њених прихода;
- 4) поклони, легати и т. сл.;
- 5) приходи од имовине фонда.

Имовина Добротворног фонда водиће се потпуно самостално и одвојено од остале имовине коморине.

§ 6

Добротворним фондом управља Одбор коморе, који такође доноси решење по молбама за помоћ. Решења Одбора коморе одмах су извршна.

Рачун прихода и расхода фонда подносиће се свакој редовној скупштини Адвокатске коморе, одвојено од рачуна прихода и расхода остале имовине Коморе.

§ 7

За сврхе Добротворног фонда трошиће се редовно само приходи, а по изузетку и главница.

§ 8

Одбор коморе не сме доделити никакву потпору адвокату, ако је остао дужан Комори чланарине за дужи период од године дана, а није тражио одлагање плаћања чланарине.

Одбор коморе је дужан да увек са већом благонаклоношћу цени молбе адвоката или његове удове, сирочади и родитеља, ако је уредно одговарао својим обавезама у погледу уплата чланарина, ако је био уредан члан Пензионог фонда и ако никако није кажњаван.

§ 9

Адвокатски приправник, његова удова и сирочад не могу добити потпору, ако адвокатски приправник није бар годину дана уписан у именик приправника Адвокатске Коморе у Београду.

§ 10

Док имовина Добротворног фонда не буде износила најмање 150.000.— динара, Одбор ће обратити нарочито пажњу да додељује помоћ само у најтежим случајевима.

§ 11

Овај Правилник ступа у живот и добија обавезну снагу када га одобри Министар правде и када буде оштампан у коморином часопису „Бранич“.

Секретар
Лука Пешић

Претседник,
Владимир Св. Симић

VIII КОНГРЕС МЕЂУНАРОДНОГ САВЕЗА АДВОКАТА

У импозантној и великој сали Касационог суда у Паризу одржан је у времену од 15 до 19 септембра о. г. VIII конгрес Међународног савеза адвоката.

Конгрес је отпочео рад свечаном седницом којој је претседавао Министар правде г. Венсен Ориол. Одмах после отварања Конгреса, г. Ориол дао је реч г. Гастону Паену, председнику Касационог суда у Паризу. Поздрављајући Савез и његове делегате, у име највишег суда у земљи, г. Паен је са неколико речи на првом месту указао на велики губитак који је смрћу председника Масарика задесило цело човечанство и Право свих народа. Затим је, у своме брилијантном говору, изнео, поред осталог, значај и деликатност адвокатског позива, колегијалност која између адвоката влада и важност Међународног савеза адвоката као сталешке институције. Подвукао је исто тако велики значај редовних годишњих Конгреса Савеза који су од несумњиве користи, поред својих годишњих радних седница и питања која се на њима русправљају, још и по томе, а можда чак и више по томе, што ти Конгреси омогућавају непосредан контакт између адвоката са свих страна света, њихово упознавање, измену мисли и стварање пријатељства. Величајући Мир, на крају свога говора, као и знатан удео Савеза идеји Мира, г. Пеан је завршио своју беседу девизом Савеза: „*Omnia fraterne*“, којој је одушевљено додао и реч „*Pax*“!

После говора председника Пеана, Министар правде г. Ориол изјавио је саучешће, поводом смрти Масарика, председнику Савеза Алојсу Штомфе, као прашком адвокату, и то у име Конгреса, француске владе и целе Француске. Председник Штомфе захвалио се, потом, на изјавама саучешћа, додавши, да ће чехословачки народ остати увек веран Француској, која је издашно помогла Масарику у његовим напорима за ослобођење Отаџбине.

У име Париског бароа, конгресисте је поздравио бивши батоније и писац чувених дела из области адвокатуре, Фердинанд Паен, адвокат из Париза, заступајући Етиана Шарпантиеа, данашњег батонијеа, који је, међутим, био спречен да дође на Конгрес, пошто се налази на опорављењу после једне тешке болести. У своме говору, Паен је изнео радост и задовољство Париског бароа што види да Савез све боље напредује и што се број његових чланова из године у годину повећава. Честитајући Савезу на овоме напретку, Паен са задовољством констатује да је још пре 50 година бив. батоније Пуе, приликом једне свечаности Париског бароа, почињући свој говор речима: „Зашто не би заједно мало сањарили о једној федерацији свих бароа из целог света?...“ прорекао оснивање Међународног савеза адвоката и да је прорекао чак девизу: „*Omnia fraterne*“, коју су оснивачи Савеза још првога дана ставили на челу својих Статута. Свој говор батоније Паен завршио је жељом да се срдачне и братске везе које чланови Савеза гаје међу собом, прошире и развију као симбол залог и претеча пријатељских односа и свих народа из целог света.

Потом је добио реч претседник Савеза Штомфе. Захваливши се Министру правде, претседнику Касационог суда и Париском бароу, претседник Штомфе изнео је, у општим цртама, рад Савеза у току прошле године, нарочито с обзиром на учешће које је Савез узео приликом свечаности и јубиларних прослава разних бароа. Тако, Савез је преко својих претставника присуствовао прослави педесетогодишњице Удружења белгијских адвоката, која је одржана у Брислу новембра 1936 године, затим свечаној седници бароа египатских адвоката која је одржана априла 1937 године у Каиру и којом приликом су се удружила, дотле раздвојена, два египатска бароа (домаћи-урођенички и мешовити). У мају 1937 године, Савез је преко свога претседника учествовао на годишњој скупштини Удружења француских адвоката у Безансону, а 28 истог месеца прослави педесетогодишњице Удружења шведских адвоката у Штокхолму.

После претседника Савеза, узео је реч почасни претседник Савеза Жан Аплтон, париски адвокат, који је прво захвалио присутним претставницима иностраних бароа на одзиву и ако су многи имали да савладају снажне тешкоће, долазећи из најудаљенијих крајева света на Париски конгрес. Прелазећи на кратак преглед тачака које су стављене на дневни ред, Аплтон је нагласио да, као и у свакој прилици, тако се и у вези са овим конгресом види, да програм наших решавања нису само предмети чисто професионалне природе и да ми никад не издвајамо у нашим мислима професионалне интересе од интереса парничара. Затим се задржао на рефератима др. Леша, адвоката из Луксембурга и нашега колеге др. Франа Скаберна, адвоката из Љубљане, о заступању сиромашних странака и о међународним уговорима о правној помоћи. Пошто је повољно прокоментарисао оба реферата, Аплтон је прешао редом на остале тачке дневног реда и задржао се нарочито на реферату др. Сигфрида Кантора, бив. батониеа из Беча и на реферату нашега колеге др. Ива Политеа, претседника загребачке Адвокатске коморе, карактеришући први као реферат „у исто време научан, логичан и јасан“, а други др. Политеа, „као сјајну студију из упоредног права“.

Најзад су дошли на ред и наши стари познаници, ветерани Савеза, два генерала секретара, Луи Саран, адвокат из Париза, и Шарл Гед, адвокат из Брисла. Први је поднео извештај о раду Савеза, као допуну онога што је изнео претседник Штомфе, а други је поднео извештај Благајне и реферат о стању адвокатуре у оним земљама, чије су адвокатске организације поднеле пријаве за пријем у чланство Савеза.

Из Сарановог извештаја види се: да је Савез интервенисао поводом прогањања адвоката у вршењу свога позива у Шпанији и то у оба дела; да је, према својим материјалним приликама помагао новчано колегама који су, као избеглице, дошли из Шпаније у Француску; да су у току овога периода умрли: Пфајфер, бивши батоние из Беча и Франсоа Кирали, бивши адвокат из Будимпеште, обојица велики пријатељи и сарадници Савеза; затим да је Дон Мелкијадес Алварес, бивши батоние и претседник скупштине, пре него што је изведен пред суд, масакриран у за-

твору у Мадриду 22 августа 1936 године; најзад, да је Дон Рафаел Саленза Алонзо, бивши Министар унутрашњих дела и један од најпознатијих адвоката из Мадрида, осуђен од народног суда и стрељан једне ноћи месеца септембра 1936 године. — У својој завршној речи, Саран констатује да је било у природи ствари да Савез одржи свој овогодишњи конгрес у Паризу, с обзиром на Међународну изложбу. Региструјући у главним цртама павиљоне разних држава (45 на броју) који се налазе један поред другог, и један преко пута другог, сви скупа на једном релативно малом простору, генерални секретар Саран поставља питање: „Да ли између бучних преливања помешаних боја не би смели назрети, у даљини, после велике буре, симболичну дугу на азурном небу?“

Генерални секретар и благајник Шарл Гед, који је добио реч после Сарана, изнео је стање благајне Савеза и умолио је адвокатске организације које нису уплатиле своје улоге да то у најкраћем року учине. Према извештају Геда, Југославија, односно Савез адвокатских комора у нашој земљи, долази у ред чланова међународног Савеза који најтачније испуњавају своје обавезе према Савезу. Потом је Гед опширно изложио стање адвокатуре у оним земљама које су поднеле пријаве за пријем у чланство Савеза. То су адвокатске организације из Шведске, Бразилије, републике Либије, републике Хаити и Египта и то овога последњег, у колико се тиче бароа при домаћим (урођеничким) судовима, пошто је Египатски баро при мешовитим судовима већ раније примљен. И ако је реферат Геда веома интересантан, простор нам не дозвољава да га макар и у изводу прикажемо, међутим, наводимо најинтересантније пасусе. Тако на пр. у Шведској још увек адвокатура није призната законом, те адвокат може постати свако пунолетно лице тј. лице које је способно за вршење правних послова. Али и ако стање адвоката у овој земљи није законом уређено, ипак шведски адвокати успели су да преко своје организације, Удружења шведских адвоката, пропишу правила о условима за стицање адвокатуре, о дисциплинској одговорности адвоката и другим тачкама које су обично садржане у закону о адвокатима. Тако су својим држањем и поштовањем ових правила, стекли признање судова и управних власти, па чак и грађанства, те се нико који нема квалификације не усуђује да обавља адвокатску професију и ако нема закона који би то забрањивао. — У Бразилији баро је организован још 1843 године. Према последњем закону о адвокатима баро је признат као јавна установа. Сада у Бразилији има уписаних у листу бароа 8200 адвоката од којих преко 2000 у Рио де-Женеро. Бразилијански баро има и свој кодекс са веома интересантним одредбама. — Република Либија, која је као и Сирија под француским протекторатом, има потпуно организован баро. — Република Хаити има исто тако потпуно организован баро на бази закона, што је случај и са египатским бароом при домаћим (урођеничким) судовима.

Пошто су сви ови барои једногласно примљени у Савез, Министар правде, г. Ориол, као претседник свечане седнице, закључио је овај први састанак изванредно лепим говором, у коме је као „јучерашњи адвокат и будући адвокат“ одао пуно признање чла-

новима Савеза на постигнутим резултатима и пожелео највећи успех у даљем раду.

* * *

Истога дана по подне отпочео је рад по утврђеном дневном реду, који је настављен и следећих дана до закључка Конгреса.

На Конгресу су узели учешће изасланици адвокатских организација из 20 земаља. Нашу државу су заступали делегати Савеза адвокатских комора Краљевине Југославије: Др. Иво Политео, адвокат из Загреба, претседник Загребачке адвокатске коморе, Милан Ж. Живадиновић, адвокат из Београда, заменик претседника Београдске адвокатске Коморе и Др. Фран Скаберне, адвокат из Љубљане.

Нису послали своје делегате на овај Конгрес чланови Савеза, адвокатске организације из Бугарске, Аргентине и Кине, а нису били присутни ни делегати Грчке и Турске, који, и ако још нису приступили Савезу, долазе скоро редовно на сваки Конгрес као посматрачи.

Конгрес је донео ове резолуције:

I. По реферату Др. Сигфрида Кантора, бив. батониеа из Беча, „Основни принципи модернизованог грађанског поступка“: „Конгрес, позван да настави испитивање основних принципа модернизованог грађанског поступка и да о томе да своје мишљење, изјављује да одобрава и препоручује свима државама примену ових принципа као наставак већ прихваћених 12 тачака на Конгресу Савеза, који је одржан 1936 године у Бечу: 13) рекурси против судских закључака имају се предавати ономе суду који је нападнути закључак донео, а који је потом дужан да га по званичној дужности достави надлежној вишој инстанци, Подносилац рекурса обавезан је да препис рекурса достави противној страни; 14) судија је дужан да надзирава цео поступак, а нарочито у циљу његовог убрзања. Остављајући странкама иницијативу и вођење парнице, судија ипак мора имати законско овлашћење да спречи сваку намеру странака у погледу одлагања и продужења поступка. Да би се постигао овај резултат, треба кроз закон обавезати странке да још у почетку парнице и истовремено ставе све своје захтеве и одбрану, као и доказе и приговоре. Судија је дужан да дозволи довољне рокове за одбрану, реплику и дуплику, као и за усмене расправе, а исто тако мора се старати да се странке тачно придржавају одређених рокова; 15) усмени део расправе претставља главни део судске расправе. Говори заступника странака морају бити слободни, потпуни и јавни. Јавност се може искључити само када то захтевају интереси јавног поретка и морала; 16) судија је дужан лично да претседава за време целог поступка. Он је дужан да врши лично саслушање сведока и странака. Само у случајевима важне препреке, као на пр. удаљеност лица које треба да се саслуша, може суд послати предмет надлежном, најближем суду; 17) закон несме установити систем ограничених и унапред утврђених доказа. Доказ има да се изводи свим сретствима изузев доказа сведоцима или претпоставкама, у случају када се тиче, нарочито, доказивања мимо или против са-

држине исправе које имају обавезну снагу за странке; 18) само дефинитивне пресуде могу бити предмет правног лека. Сви елементи спора имају да се испитају и реше пред позивним судом; 19) записник мора да садржи ток целе усмене расправе, као и саслушање сведока и странака. Записник треба да буде верна репродукција датих изјава. — Препоручује се да се ове изјаве региструју у записник помоћу свих сретстава које модерна техника ставља суду на расположење; 20) судија који остане у мањини, без обзира коме суду припадао, има право да захтева да се његово одвојено мишљење са образложењем унесе у сушку одлуку или да јој се у препису приложи; 21) пресуде због изостанка имају се донети по кратком поступку, и ако нема већих сметњи, саставити на општем формулару унапред спремљеном. — Приговори против таквих пресуда могу да се уваже само онда, ако странка, против које је таква пресуда донета, оправда свој изостанак веродостојним разлогом; 22) изражава се жеља да се сви спорови решавају највише у две инстанце. Ако је законом предвиђена и трећа инстанца (Касација), њено решење мора, и у случају поништења или касирања, бити такво, да спор буде и стварно коначно решен код тога суда, изузев случаја да се спор процесуално налази у таквом стању да је немогуће да се на овај начин суди; 23) осим права редовног призива, мора постојати и могућност ревизије противу сваке правоћне пресуде у случају судске погрешке која произилази, на пример, због подношења исправе за коју се доцније сазнало да је лажна, због сведочења за које је кривичном пресудом доказано да је лажна, због одлучујућих исправа које су на преваран начин задржане или су пронађене после расправе, као и због других сличних случајева; 24) спорови који се тичу искључиво приватних интереса, могу се решавати пред изборним судовима. Судије изборног суда могу бити овлашћени од стране парничара да спор расправе као суд добрих људи и без права на правни лек. Међутим, судије су дужне да се како у поступку, тако и приликом доношења пресуде, држе законских прописа јавног права. У случају повреде таквих законских прописа, странкама је дозвољено да се обрате редовном суду; 25) правда мора бити што јевтинија. Морају се предузети мере да таксе не буду никад разлог, да се странке одврате од редовних судова. Судске таксе има да плати искључиво она странка која је парницу изгубила. Држава нема ништа да тражи од странке која је у парници победила, јер ова има своја права да добије бесплатно. — Таксе имају да се наплате само једанпут, и то приликом изрицања пресуде. — По изузетку може се наплаћивати и једна незнатна такса у почетку спора и то у земљама, где постоји још систем да се таксе на тај начин наплаћују.

II.) По реферату Сежурнеа, батонијеа из Орлеана, „*Цивилна способност удаше жене*“: „утврдивши да је живот на домаћем огњишту, живот удвоје, живот међусобне оданости и сарадње; утврдивши да муж, и ако позван да врши супружанску власт, не сме никад ограничавати слободу жене; да слобода ове мора бити осигурана противу свих злоупотреба власти од стране мужа и да њена личност, која има свој племенити задатак на домаћем огњишту, не сме бити ни потиснута ни увређена —

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А
В
И
В
Л
И
О
Т
Е
К
А

Изражава жељу да се у свима државама потпуно и коначно укине сваки остатак индивидуалистичке и ауторитативне теорије, која ствара од брака неку врсту ропства за жену и терети је неправедним туторством.

Сматра, да је у нашем модерном друштву, цивилна неспособност удате жене анахронизам и да законодавство мора, не жртвујући при том јединство и опште добро породице, дати жени, супрузи, мајци, сву способност на коју она има право“.

III.) По реферату Др. Франа Скаберна, адвоката из Љубљане, „*Међународни уговори о судској помоћи*“, Конгрес се обраћа Друштву народа и владама свих држава, без обзира да ли су чланице ове институције или не, да испитају потребу:

а) да се попуни Хашки колективни уговор од 17 јуна 1905 год. — који, уколико се тиче међународног приватног права и грађанског поступка, регулише односе између Француске, Немачке, Аустрије, Угарске, Белгије, Данске, Шпаније, Италије, Луксенбурга, Норвешке, Холандије, Португалије, Румуније, Русије, Шведске и Швајцарске — прописима о наследству, законском усвојењу, штитништву и скрбништву, проглашењу несталим или мртвим, саопштењу исправа, стечају као и о осталим прописима који буду сматрани за потребне;

б) да се закључи колективни уговор о извршењу судских одлука и јавних исправа, узимајући за базу пројекат израђен од стране пете и шесте конференције у Хагу (1925 и 1928) и допуњајући је практичним и модерним одредбама;

в) да се закључи колективни уговор о екстрадицији криваца и о правној помоћи судова и административних власти по кривичним предметима“.

IV.) По реферату Др. Степана Циглера, адв. из Будимпеште, „*Улога Баро-а у вези са успостављањем народне и међународне хармоније*“: Конгрес изражава жељу да адвокати а нарочито њихови званични и приватни друштвени органи, непристрасношћу, која произилази из саме природе њиховог звања, предузму све да се спрече спорови који штете моралним интересима странака и то како у самој земљи тако и у односу међу државама, даље, да високо носе и не допусте да се угаси буктиња права, правде, непристрасности и толеранције.

Конгрес моли све адвокатске организације, да пропагирају ово гледиште у својим државама на начин који им буде најпогоднији (анкета, конференције, штампа и т. д.) и да успоставе у свима земљама као и на међународном домену, духовну хармонију која је данас, на несрећу, помућена“.

V) По реферату Др. Ива Политеа, претседника Адвокатске коморе у Загребу „*Заједничка улога бароа свију држава без обзира на њихово унутарње уређење*“: „Међународни савез адвоката препоручује својим члановима да настоје да закони њихових држава задрже, односно усвоје и са свима консеквенцама проведу начела: 1) независности судија и адвоката; 2) адвокатског имунитета; 3) базирања сваке казне искључиво на закону и могућности побивања сваке пресуде без изузетка призивом на вишу инстанцу, и 4) неограниченог права адвоката да заступају странке пред свима судовима, без разлике“.

VI) По реферату Луја Сарана, адвоката из Париза, „Протеривање странаца“: „Међународни савез адвоката изражава жељу да владе, по питању протеривања странаца, установе такав поступак који би странцима осигурао право одбране и зајемчио преглед односних списа и да се у опште не могу протерати они странци који се налазе на територији једне државе за време извесног одређеног периода, који ће период фиксирати сама влада, а који треба да буде што краћи“. — Ова је резолуција донета у вези са написима о протеривању странаца из Француске, који су се појавили у штампи у времену када је Конгрес одржан. Савез је мотивисао своју резолуцију потребом да се успостави поступак који би осигурао особама којима прети протеривање да сазнају разлоге који диктују такву одлуку и да им се омогући право одбране. Резолуција је одмах саопштена Министру правде г. Ориолу.

VII) По реферату Луја Сарана, адвоката из Париза „Међународна заштита споменика и уметничких дела“: „а) Сматрајући да уметничка дела сакупљена у музејима и јавним зградама, била она својина државе или приватних лица, сачињавају заједничку имовину целог човечанства; сматрајући, даље, да не постоји никакав међународни пропис који би осигуравао поштовање и заштиту тих дела у случају сукоба било какве природе; сматрајући, најзад, да је дужност свих цивилизованих народа да се сагласе у погледу што успешније заштите уметничких дела, — Конгрес моли Друштво народа и владе свих држава, без обзира да ли су учлањене или не у овој институцији, да расмотре потребу да се у што краћем року закључи међународни споразум који би одредио екстериторијалност за све музеје и јавне зграде у којима се налазе уметничка дела. б) У вези са горњим разлозима, Конгрес се обраћа Друштву народа, владама свих држава као и ратујућим странама у Шпанији, да расмотре потребу да се одмах закључи међународни споразум, који ће одредити екстериторијалност за све музеје и јавне зграде са уметничким делима у Шпанији или да бар осигура евакуацију уметничких дела која се налазе на шпанској територији“. — У циљу практичног остварења ових идеја, решено је да се Савез стави у везу са Комитетом Релиховог пакта, који је образован у истоме циљу.

*

На последњој седници Конгреса извршен је избор председника и избор два потпредседника на место Др. Станислава Ровинског, адвоката из Кракова и Др. Сигфрида Кантора, адвоката из Беча, којима је мандат ове године истекао. Једногласно су изабрани и то: за председника Др. Станислав Ровински, адвокат из Кракова, и потпредседник Савеза пољских адвоката, а за потпредседнике, на место испалих, Ж. Дрост, батоние из Ротердама и Етиен Циглер, адвокат из Будимпеште. За чланове Савета, за наступајући годишњи период, изабране су и наше колеге: Бора Јанковић, адв. из Скопља, председник Савеза адвокатских комора, Др. Иво Политео, адв. из Загреба, председник Адвокатске коморе у Загребу, и Милан Живадиновић, адвокат из Београда, заменик председника Адвокатске коморе у Београду.

WWW.UNILIB.VU исто време решено је да се идући Конгрес одржи у септембру 1938 године у Будимпешти.

* * *

Поред дневног реда, Конгрес је имао и свој програм, веома обилан и занимљив, који је у свима тачкама лепо изведен. Да поменемо: свечан пријем у Париској општини, где је конгресисте поздравио потпретседник општинског савета, Арман Масар; затим свечан пријем на Међународној изложби у павиљону Музеја модерне уметности, где је одржао говор државни потсекретар у Министарству трговине Макс Иман, бивши адвокат. Конгресисте су посетиле такође „la S-te Chapelle“ и „la Conciergerie“ које се налазе у самој згради Палате правде. (У првој је раније била дворска капела, пошто је цела зграда све до XIII века служила француским краљевима за становање, а од тога доба уступљена је судовима и адвокатима. Други објекат „la Conciergerie“ употребљаван је за смештај притвореника за време монархије, а и доцније. Ту је, у једној малој ћелији, за време Револуције, била затворена и Марија Антоанета). Конгресисти су још имали прилике да се диве у Палати правде изванредним просторијама резервисаним за Париски баро. Нарочито привлачи пажњу сала за седнице, богата библиотека и соба за батониеа. Од интереса су такође портреи, бисте и фотографије знаменитих адвоката и свих батониеа од неколико векова уназад. Међу овима се налази и портре Папе Клемента који је у својим младим годинама био француски адвокат. Конгресисти су се подуже задржали прегледајући библиотеку и досијеа разних адвоката у вези са чувеним процесима, који су одјекнули широм целог света. Најзад, по уобичајеној пракси, приређен је опроштајни банкет, који је овога пута био у ресторацији „la Normandie“ тј. у павиљону Међународне изложбе у Паризу, који претставља имитацију великог француског брода истог имена. Сређњи, почасни, сто у великој сали павиљона, био је резервисан за званичне госте. На челу тога стола седео је Министар без портфеља г. Виолет, заступајући отсутног претседника владе г. Шотана. Изненадан пут омео је француског премиера, који је такође адвокат, да претседава овој свечаности. И то је, може се рећи, једина тачка из програма, која није испуњена. Према договору, на банкету се, у име свих страних делегата на Конгресу, захвалио Француској и француским колегама, бриселски адвокат, Анри Жаспар, бивши претседник владе. Поред њега на банкету су говорили још бивши претседник Савеза Штомфе и министар г. Виолет.

Последњег дана Конгреса, у суботу 19 септембра конгресисти су обишли парк „la Sceaux“ и дворца у Фонтенблоу, где се човек не може никад отети размишљању о Наполеону, његовој величини и удесу и на крају су отишли у Рамбује, где су претстављени претседнику републике. Срдачан и неусиљен пријем од стране г. Лебрена, одушевио је све конгресисте и још дуго ће им остати у сећању.

Задржавајући пријатну успомену са овога Конгреса, ми се најискреније придружимо лепим жељама и очекивањима израженим у говорима француских и белгијских колега: да Међународни савез адвоката у најкраћем времену обухвати адвокатске организације из целог света и да кроз наш Савез, и помоћу њега, народи увиде крајњу потребу за успостављањем општег мира и братске слоге.

М. Ж. Ж.

Извештај управног одбора Пензионог фонда адвокатских комора у Београду, Скопљу и Подгорици — Београд, поднет ванредној скупштини чланова одржаној 31-X-1937 г. у Београду.

Према одлуци VI редовне скупштине одржане 14 марта 1937 год. Управни одбор дужан је био да понова испита предлог за измену Правила у циљу смањивања обавеза Фонда према члановима и њиховим породицама и да га образложи и поднесе ванредној скупштини на решавање.

Поступајући по овој одлуци Управни одбор је испитао ситуацију Фонда и подноси следећи извештај:

На основу пријава утврђени су следећи статистички подаци чланова Фонда на дан 1-I-1937 год.

Број чланова 274 од кога:

227 ожењених са просечном старошћу 46,75 година.

57 неожењених „ „ 44 године.

Број жена: 227 „ „ 39,6 година.

Број деце: 286 (1,05%) просечне старости 11,7 година.

Ако ове цифре упоредимо са подацима које смо имали у почетку и на крају 1931 год. видећемо да се просечна старост чланова попела од 42 на 46,75 година; док је просечна старост жена остала иста. Ова разлика у старости чланова је у ствари много већа кад се узме у обзир да су приновљени млађи чланови а отпадају старији (пензионисањем и смрћу), док је просечна старост жена морала остати иста, јер не постоји ни принављање ни отпадање у већој мери,

Ова појава преставаља један од разлога за што бржу промену Правила у циљу смањивања обавеза Фонда јер број млађих чланова опада уместо да расте, услед чега се просечна старост повишава а ово повишавање просечне старости повећава обавезе Фонда.

Морамо одмах напоменути да се при изради Правила нису поштовали основни принципи рентног осигурања. Ти су принципи:

1) Право на ренту везано је са годинама уплаћивања.

2) Удовичка и дечија рента морају се везати за личну ренту од чије висине зависе.

Противно овом принципу ни старачка ни удовичка—дечија рента нису везане за године уплаћивања већ су биле исте, тако да су наступали случајеви код којих је породична рента била већа од личне ренте. Изменама од 1932 године смањена је лична почетна рента од 6-струког на 4-струки износ и везана је за време уплаћивања али породична рента је и даље остала по првобитним Правилима самостална.

На тај начин при обрачунавању обавеза Фонда—безбедности, скоро је немогућно изнаћи колики је ефекат породичне ренте. Ова тешкоћа је још повећана неодређеном старошћу жена јер је могућно да разлика старости буде врло велика, пошто ни једним прописом Правила чланови нису ограничени у овоме.

Ако породична рента не буде забисила од висине,

личне ренте тј. не буде везана за обу, никада се неће моћи ни матетатичким путем проконтролисати основа Фонда. Рентно осигурање престања најтежи проблем у осигурању и када је реч о личној ренти, а када је реч о породичној ренти овај је проблем скоро нерешљив, бар не у тако простом облику као што су израђена наша Правила. Да би се драстично показала ова тешкоћа излажемо само један пример. Тако ако породичну ренту појединих уживалаца повећамо само са 1 динаром дневно, ефекат овог тако незнатног повећања попео би се за 80 случајева кроз 25 година на 720.000 дин. Из овога можете видети да једна непажња може наметнути Фонду огромне обавезе.

На самој скупштини јавила су се у главном два мишљења. Једни су заступали гледиште да Фонд има у првом реду да обезбеди породице чланова а други, да је циљ Фонду обезбеђење самих чланова. На први поглед види се да од усвајања једног од ова два гледишта зависи и обим измена Правила.

Ако се стави Фонду за циљ обезбеђење породице, онда се има вршити смањивање личне ренте, а ако се обезбеђују у првом реду чланови онда се има смањивати лична рента, а обадве у толико у колико је потребно.

Да би чланови могли видети како Фонд стоји и какви су његови изгледи у будућности ми ћемо изложити све податке потребне за ово, из којих ће се и без нарочитог стручног знања моћи видети неопходност измене Правила.

Све обавезе Фонда имају се измирити из чланских улога без обзира да ли ће ти улози притицати Фонду за цело време предвиђено (25 година) и без обзира докле ће поједини чланови и њихове породице живети (смртност).

Пошто немамо никаквих позитивних података за обрачунавање ефекта инвалидске ренте ми ћемо њу оставити на страну а изложићемо само старачку, удовичку и дечију ренту.

I.

Старачка и удовичка рента.

На дан 1-1-1937 године Фонд је имао 274 члана распоређених као што следи:

2 члана по 30 година.	13 члан.	по 42 године.
6 " " 31 "	12 " " 43 "	
2 " " 32 "	6 " " 44 "	
1 " " 33 "	9 " " 45 "	
6 " " 34 "	18 " " 46 "	
3 " " 35 "	11 " " 47 "	
8 " " 36 "	9 " " 48 "	
13 " " 37 "	6 " " 49 "	
12 " " 38 "	8 " " 50 "	
11 " " 39 "	9 " " 51 "	
16 " " 40 "	12 " " 52 "	
17 " " 41 "	8 " " 53 "	

9 чланова по 54 године.				2 члана по 62 године.			
5	„	„	55	1	„	„	63
8	„	„	56	2	„	„	64
5	„	„	57	4	„	„	65
1	„	„	58	1	„	„	66
2	„	„	59	3	„	„	67
3	„	„	60	—	„	„	68
8	„	„	61	2	„	„	69

Истога дана ови су чланови имали 227 жена распоређених према старости:

1 жена од 23 године.				14 жена од 42 године.			
1	„	„	24	14	„	„	43
2	„	„	25	6	„	„	44
3	„	„	26	4	„	„	45
3	„	„	27	16	„	„	46
4	„	„	28	6	„	„	47
6	„	„	29	2	„	„	48
10	„	„	30	6	„	„	49
7	„	„	31	2	„	„	50
9	„	„	32	3	„	„	51
9	„	„	33	3	„	„	52
12	„	„	34	3	„	„	53
9	„	„	35	6	„	„	54
8	„	„	36	3	„	„	55
10	„	„	37	2	„	„	56
13	„	„	38	1	„	„	58
9	„	„	39	1	„	„	59
11	„	„	40	1	„	„	61
11	„	„	41	2	„	„	65

Однос година старости мужа и жене:

42 жене млађе до 3 г. од муж.				6 жена млађ. до 14 г. од муж.			
115	„	„	7	1	„	„	15
8	„	„	8	2	„	„	16
9	„	„	9	2	„	„	17
11	„	„	10	2	„	„	18
11	„	„	11	1	„	„	19
4	„	„	12	1	„	„	23
11	„	„	13	1	„	„	27

При обрачунавању старачке ренте ми имамо два непроменљива броја (константе): старост чланова и висину ренте и једну променљиву: доживљење (смрт), док код удовичке ренте имамо само једну непроменљиву, а то је: висина ренте док су године старости и доживљење променљиве, с обзиром на оно што смо казали горе. И покрај тога ми морамо узети године старости жена као непроменљиву цифру, па како се из ове табеле види да су жене млађе просечно за 7 година од мужева и како жене добијају ренту тек по смрти чланова то, с обзиром на статистичке податке осигуравајућих друштава, 7 женских година претварамо у 4 мушке године због тога што удовичка рента износи поло-

вину старачке ренте, узимајући следеће податке: улог 250 динара, доживљење $75 + 4 = 79$ година, принос 5% бруто па према томе обрачун старачке ренте обухвата и удовичку ренту.

Дакле, на случај да сви чланови уплаћују до 65 године старости и да уживају ренту до 79 године Фонд би имао следеће приносе:

ТАБЕЛА I.

Вредност улога на крају 65 година старости
(улог 250 динара, камата 5%).

Лице од	30 година на крају	65 године уложи	Дин.	245.800.—
„	35	„	„	191.850.—
„	40	„	„	149.882.—
„	45	„	„	103.630.—
„	50	„	„	67.500.—
„	55	„	„	39.275.—

Укупно Дин. 797.937.—

или просечно на сваког члана 133.000 динара.

Просечна старачка рента према Правилима износи 15.000 динара годишње што за 14 година (од 65 до 79 године) чини 210.000 динара док би сума од 133.000 дин. са 5% интереса у току 14 година (са годишњим изузимањем ренте) могла дати само суму од 183.300 дин. Из овога се види да старачка и удовичка рента нису добро обрачунате и да ће Фонд на сваком члану губити по 210.000 дин. мање $183.300 = 26.700$ динара, разуме се, ако доживљење не пређе 79 година ($75 + 4$ године). За овај случај (доживљење 65 године старости) дечија рента нема утицаја.

Како Фонд осим ове ренте има још да сноси инвалидну ренту и режију, то се види да негде у будућности од 1956 до 1973 год. Фонд може остати без средстава.

Наглашавамо да је ово најповољнији случај по рентно осигурање (доживљене предвиђене старости свих чланова) и да при овом најповољнијем случају горњи обрачун показује мањак који ће стварно бити много већи као што ће се доцније видети.

Да би се видела вредност улога чланова у току уплаћивања прилаже се следећа табела:

ТАБЕЛА II.

Крајња вредност улога од 250 дин. месечно на крају одређеног броја година.

Члан	Вредност уплаћивања након:					Вредност у 65 години
	5 год.	10 год.	15 год.	20 год.	25 год.	
стар 30 г.	17.225	39.275	67.500	103.630	149.882	245.800
35 г.	17.225	39.275	67.500	103.630	149.882	191.850
40 г.	17.225	39.275	67.500	103.630	149.882	149.882
45 г.	17.225	39.275	67.500	103.630		103.630
50 г.	17.225	39.275	67.500			67.500
55 г.	17.225	39.275				39.275
	103.350	235.650	337.250	414.520	449.646	797.937

Из горње табеле види се да у случају раније смрти цео горњи обрачун добија много гори изглед: просечна вредност улога је много мања — често ништавна, старачка рента отпада, али удовичка и дечија рента трају много дуже (преко 14 година) па се одмах види да горњи мањак од 26.700 дин., по сваком члану, мора бити много већи.

Ако се задржимо на уплаћивању од 10 година видећемо да просечна вредност улога за 6 лица износи 235.650 динара из које се суме имају плаћати 6 удовица просечне старости 45 година (33, 38, 43, 48, 53 и 58 година) до 75 година старости тј. још за 30 година по 750 дин. месечно удовичке ренте па има да им се исплати 1,620.000 динара, не узимајући у обзир дечију ренту а за целу ову исплату служи уложени капитал од само 235.650 динара, што преставља губитак по сваком члану од 200.000 дин.

Упоредујући ове случајеве раније смрти чланова са случајевима доживљења видећемо, да у колико су млађи чланови повољнији по Фонд у случају доживљења у толико су неповољнији у случајевима раније смрти.

Тако: члан од 55 година после 10 година уплаћивања уложи 39.275 дин., ужива месечну ренту од 1000 динара до 79 год. (75 + 4 год.) за 14 година, и прими 168.000 дин. заједно са удовичком рентом (претпоставка је да дечија рента нормално не постоји), па је губитак око 120.000 или 20 000 дин. по члану. Члан од 30 година после 10 год., уплаћивања уложи тако исто 39.275 динара, остави удову од 33 године која има да ужива удовичку ренту по 750 дин. месечно кроз 42 године и прими 378.000 дин. Ако овој суми додамо дечију ренту, према просечној старости од 11,7 година и просечном броју деце од 1,05, по 250 дин. месечно што износи дин. 44 280, онда укупно ове удове имају да приме 422.280 дин. па је губитак 360.000 дин. или 60.000 дин. по члану, рачунајући увек са 5% прихода од целог капитала Фонда.

Као што смо горе нагласили најповољнији случај по Фонд тако обде нагласавамо да је ово најгори случај (ранија смрт свих чланова), истина је негде у средини, али ма где она била — ближе Првом или другом случају, јасно је да стварност није побољна по Фонд, јер износ старачке ренте мора бити мањи од износа просечне вредности уложеног капитала (133.000 дин.), како би се из тог вишка (привидна добит Фонд а на старачкој ренти) могле исплатити остале обавезе фонда: режија, инвалида и дечија рента, као и удовичка рента за случајеве раније смрти чланова.

II.

На дан 1-I-1937 год. Пензиони фонд је исплаћивао:

4 старачке ренте у дин.	89.280
12 удовичких ренти „	87.750
10 дечијих ренти „	38.300
2 инвалидне ренте „	43.200

Укупно Дин. 258,530

Ако обрачунамо горњу вредност ренти према старости уживалаца само до 75 година старости (за децу до 24 године) добијамо следећу суму коју Фонд мора исплатити тим уживаоцима док им право на ренту траје:

за 4 старачке ренте	Дин.	391.680
„ 12 удовичких ренти	„	2,386.800
„ 10 дечијих	„	266.000
„ 2 инвалидне ренте	„	475.200
<u>Укупно Дин.</u>		<u>3,619.680</u>

Овај терет је пао на Фонд за 68 месеци постојања, а у току 1937 године пале су на терет Фонда још 8 ренти у годишњем износу од 81.600 дин.

Потребно је скренути пажњу члановима да каренца од 10 година која је Правилима предвиђена за старачку ренту истиче 1 маја 1941 године, када стичу право на старачку ренту 23 члана чија ће годишња рента износити 276.000 динара, а даље сваке године наступају нове ренте за чланове који пуне 65 година старости и то:

1943 год.	стиче право на старачку ренту	2 члана.
1944	„ „ „ „ „ „	1 „
1945	„ „ „ „ „ „	5 „
1946	„ „ „ „ „ „	8 „
1947	„ „ „ „ „ „	5 „
1948	„ „ „ „ „ „	9 „
1949	„ „ „ „ „ „	8 „
1950	„ „ „ „ „ „	12 „
1951	„ „ „ „ „ „	9 „
1952	„ „ „ „ „ „	8 „
1953	„ „ „ „ „ „	6 „
1954	„ „ „ „ „ „	9 „
1955	„ „ „ „ „ „	11 „
1956	„ „ „ „ „ „	18 „
1957	„ „ „ „ „ „	9 „
1958	„ „ „ „ „ „	6 „
1959	„ „ „ „ „ „	12 „
1960	„ „ „ „ „ „	13 „
1961	„ „ „ „ „ „	17 „
1962	„ „ „ „ „ „	16 „
1963	„ „ „ „ „ „	11 „
1964	„ „ „ „ „ „	12 „
1965	„ „ „ „ „ „	13 „
1966	„ „ „ „ „ „	8 „
1967	„ „ „ „ „ „	3 „
1968	„ „ „ „ „ „	6 „
1969	„ „ „ „ „ „	1 „
1970	„ „ „ „ „ „	2 „
1971	„ „ „ „ „ „	6 „
1972	„ „ „ „ „ „	2 „

Вероватно је да сви чланови који доживе 65 година старости неће одмах затражити ренту али њихово право постоји и ми га морамо узети у обзир.

Према приближном рачуну можемо узети да ће 1948 год. стећи право и уживати старачку ренту 50 лица са годишњом рентом од 600.000 динара, поред удовичке, дечије и инвалидске ренте.

И ово као и све горе изложено намеће хитну измену Правила.

III.

Чланови су често истицали да Фонд плаћа и сувише ниске ренте које су недовољне за неопходан минимум. На ово морамо истаћи да у Фонду постоји пет платежних разреда од 150 до 500 дин. и да је избор разреда био слободан. Ако то узмемо у обзир онда се ова замерка има ценити у апсолутном смислу само по висини ренте највишег платежног разреда. Онај који је изабрао највиши платежни разред уживао би старачку ренту од најмање 2.000 до највише 3.000 дин. месечно а његова удова уживала би ренту од 1.500 динара. *Ове ренте не само да нису ниске већ су обзиром на имовинске прилике адвокатског сталеза у данашње време чак и високе.*

Али да би ову замерку правилно оценили ми ћемо изнети какве ренте дају слични пензионери фондови у нашој земљи, узимајући 250 дин. као месечни улог.

Пенз. фонд чиновника Народне Банке

Плаћање од 25 до 40 година, гранична старост 70 година. Банка сноси евентуалан ризик за исцрпљење Фонда. Рента износи: а) удовичка од 637,50 до 673,50 дин. Удова са 3 деце: 1537,50 до 1573,50 дин. — код нас 1500 дин. Лична пензија креће се од 525 до 1050 дин. — код нас 1000 до 1500 дин.

Пенз. Фонд чиновн. Београдске Задруге

Под истим условима као и код Народне банке лична пензија се креће од 450 до 810 дин. — код нас 1000 до 1500 дин. Удовичка рента скреће се од 360 до 648 дин. — код нас 750 дин. Удова са 3 деце: креће се од 810 до 1358 дин. — код нас 1000 до 1500 дин.

Пенз. Фонд чиновника Аграрне Банке

Под истим условима као и горе лична рента се креће од 600 до 1050 дин. — код нас 1000 до 1500 дин. Удова после 5 година стиче право на пензију, која се креће од 210 до 472,50 дин. Удова са 3 деце прима ренту од 360 до 630 дин. преко личне пензије.

Пенз. Фонд. Сри. Бродарског Друштва

Под истим условима као и горе лична рента се креће од 600 до 1140 дин. — код нас од 1000 до 1500 дин. Удовачка рента без обзира на број деце креће се од 750 до 1325 дин. — код нас од 750 до 1500 дин.

Пенз. Фонд. Главн. Савеза Сри. Земљ. Задруга

Лична пензија стиче се после 15 година уплаћивања и креће се од 750 до 1125 дин. месечно — код нас од 1000 до 1500 дин. Удовичка пензија креће се од 375 до 1125 дин.

Код свих фондова узета је као база плата од 1500 дин. месечно и месечни улог од 250 дин. као и код нас. Али како је код свих ових Фондова време уплаћивања много дуже и како постоји уобичајена каренца за удовичку ренту а инвалидна рента није уопште обухваћена то се по горњим упоређењима види да наш Фонд пружа много већу ренту и релативно и апсолутно.

Пред тога ови фондови не могу служити за упоређивање јер код свих тих фондова постоји једна изричита или прећутна гаранција за сигурност фонда. За нас је врло важно упоређење са ниже наведеним фондовима.

Занатлијски Пензиони Фонд

Уплаћивање траје 30 односно 40 година. Члан који плаћа 411 дин. месечно (64% више него наши чланови) ужива личну ренту од 5400 до максимум 18.000 дин. годишње — код нас члан са 250 дин. месечног улога ужива годишњу ренту од 12.000 до 18.000 дин. годишње. Удова овог члана уживала би ренту од 450 до 900 дин. месечно — код нас 750 динара месечно. Удова са 3 деце уживала би ренту од 650 до 1500 дин. месечно. — код нас 1500 дин. месечно.

Мировански Фонд приватних чиновника у Љубљани

Посматрање овог фонда је за нас врло важно јер нам се чини да је овај фонд послужио као база за израду Правила нашег фонда. Овај фонд осигурава пензије у висини просечне зараде годишње од дин. 5400 до 42.000 динара узимајући месечно плаћање од 1% односно 54 до 420 дин. месечно.

Право на старачку ренту стиче се после 40 година плаћања или 70 године старости. Каренца 5 година. Због овога је тешко вршити поређење висине ренте са нашим фондом код кога се плаћа само 25 година.

Начин обрачунавања висине старачке ренте је исти за све чланове, без обзира на осигурану суму. Рента се састоје из 1) основног износа од 1800 дин. годишње, 2) додатка од 30 динара за сваких пуних 360 дин. узетих од збира уплата за последњих 10 година умањених за 21.650 динара, 3) 10-струки месечни улог и 4) $\frac{1}{6}$ свих улога.

Узимајући ово у обзир, лице које обезбеђује 18.000 динара годишњег прихода после 40 година плаћања имало би личну рен-

ту од 18.000 дин. годишње као и код нас после 25 година плаћања. Удова овог лица уживала би пензију од 450 до 730 дин. месечно—код нас 750 дин. Удова са 3 деце уживала би пензију од 815 до 1310 дин. — код нас 1500 динара.

Из овог излагања видеће се да наш Фонд даје много већу ренту уз мање улоге што је довољан доказ да наша основа мора претрпети измене.

IV.

Постоји погрешно убеђење да је осигурање живота преко осигуравајућих друштава повољније него осигурање код Фонда. Ма да је ово апсурдно ми ћемо ипак изнети како стоји стварно овај однос. Адвокат који би се осигурао код приватног друштва са месечним улогом од 250 дин. имао би могућности да добије следеће:

По табелици I (плаћање доживотно односно до навршене 85 године старости. Исплата после смрти).

По табелици II (Плаћање кроз 35, 30, 25, 20, 15 и 10 година према старости. Исплата: одмах по смрти или по истеку рока плаћања).

Адвокати би примили и то:

адвокат од 30 год. по табл. I	130.000	дин.—по табл. II	127.600	дин.
„ „ 35 „ „ „	116.000	„ „ „	109.000	„
„ „ 40 „ „ „	100.000	„ „ „	97.400	„
„ „ 45 „ „ „	85.000	„ „ „	73.700	„
„ „ 50 „ „ „	70.600	„ „ „	56.000	„
„ „ 55 „ „ „	57.000	„ „ „	38.500	„

Види се:

а) Да би чланови плаћајући 250 дин. месечно могли добити у случају смрти 57.000 — 130.000 дин. Ако плаћају само до 65 године старости добили би од 38.500 до 127.600 дин.

б) Лице од 45 године улаже 5 или 10 година па умре. Његова жена добила би од осигуравајућег друштва 85.000 дин. коју би суму утрошила после 10,5 година трошећи само по 9000 дин. годишње док би од Фонда добијала по 9000 дин. годишње до краја живота, а према изложеном такво лице би оставило удову од највише 48 година старости, која би живела још 27 година.

Лице од 45 година улаже до 65 године живота и прими 73.700 дин. коју би суму утрошило за 6 година трошећи годишње по 15.000 динара (управо за 5 година и 10 месеци). Док би од Фонда добијало по 15.000 дин. годишње доживотно тј. до 75 године старости.

Остале таблице осигуравајућих друштава нису узимане у обзир јер је ту у ствари обична штедња и оне су много повољније за друштво, па се из овога јасно види да је фонд неприродно повољнији од осигуравајућих друштава.

V.

Да би чланови имали потпуне податке за одлучивање о овако важном питању ми ћемо изложити стање свих пензионих

Фондова адвокатских комора у земљи као и развој нашег фонда за 68 месеци постојања (до 31-ХИ-1936 год.).

Наш Фонд је наплатио:

а) на име чланарине и то: у 1931 32 год.	Дин.	1,834.929,50
1933 год.	"	978.903.—
1934 год.	"	847.583.—
1935 год.	"	766.254.—
1936 год.	"	857.585.—
	Укупно Дин.	5,285.254.50
б) уписнине у 1931 36 год.	"	28.800.—
	Укупно наплаћено Дин.	5,313.254.50
Капитал Фонда на дан 31. ХИ. 1936 год. износи	"	4,916.752.52
	Губитак Дин.	396.501,98

Стање Пензионих фондова Адвокатских комора.

<i>Нови Сад:</i>	Капитал	Дин.	5,660.331.44
	од чега на дугу	"	1,062.800.—
	Чист капитал	Дин.	4,597.535.44
	Ренте: дин. 312.343	или око 7%	од капитала.
<i>Сплит:</i>	Капитал	Дин.	2,215.549.—
	од чега на дугу	"	393.790.—
	Чист капитал	Дин.	1,821.759.—
	Ренте: Дин. 171.040	или 9,4%	од капитала.
<i>Сарајево:</i>	Капитал	Дин.	2,135.677.32
	од чега на дугу	"	315.750.—
	Чист капитал	Дин.	1,819.927.32
	Ренте: Дин. 100.200	или 5,5%	од капитала.
<i>Београд:</i>	Нето капитал	Дин.	4,916.752.52
	Ренте: Дин. 241.930	или 5%	од капитала.
<i>Љубљана:</i>	Недостају подаци, али према ранијим годинама ренте износе 8% од капитала.		

Као што се из горњег види наш Фонд стоји за сада најбоље али то ипак не значи да стоји добро јер нето приход од капитала једва је покрио ренте у прошлој години а ми не можемо рачунати да ће приход од 5% нето моћи стално да се добива с обзиром на то да велики део капитала лежи на улогу са минималном каматом. Тако исто не можемо рачунати да ће се висина ренте коју имамо плаћати задржавати на 5% од капитала јер 1941 год. истиче каренца од 10 година за старачку ренту кад ће старачка рента почети да се пење као што смо у овом извештају под II) изложили.

VI.

Пошто смо раније навели да је математичка контрола наших Правила врло тешка због тога што породична рента није везана за личну ренту то смо извршили контролу само за ста-

рачку ренту. Однос математичке старачке ренте и старачке ренте коју Фонд стварно према данашњим Правилима плаћа видеће се из ниже изложене табеле. (Рубрике по реду: године старости чланова, број чланова, математичка висина годишње ренте, висина ренте коју фонд плаћа, висина ренте коју би Фонд плаћао ако би се рента смањила на 3-5-струки улог, Разлике: у првом и другом случају).

ТАБЕЛА III.

Обрачун математичке висине старачке ренте за све чланове

30	2	79.781	36.000	30.000	43.780	49.780
31	6	228.498	108.000	90.000	120.500	138.500
32	2	72.553	36.000	30.000	36.550	42.550
33	1	34.473	18.000	15.000	16.500	19.500
34	6	195.986	108.000	90.000	88.000	106.000
35	3	92.585	54.000	45.000	38.500	47.500
36	8	232.420	144.000	120.000	88.400	112.400
37	13	354.202	234.000	195.000	120.200	159.200
38	12	305.282	216.000	180.000	89.300	125.300
39	11	259.973	198.000	165.000	62.000	95.000
40	16	349.243	288.000	240.000	61.200	109.200
41	17	347.194	295.000	246.228	52.200	101.000
42	13	247.244	218.400	183.144	29.000	64.000
43	12	211.371	194.400	164.304	17.000	47.000
44	6	97.529	93.600	79.756	4.000	17.500
45	9	133.248	135.000	116.100	2.000	17.000
46	18	246.901	264.600	225.072	18.000	21.900
47	11	138.943	158.400	133.188	19.500	5.700
48	9	103.897	126.900	105.408	23.000	1.500
49	6	62.742	82.800	67.896	20.000	5.000
50	8	74.960	108.000	87.360	35.000	12.400
51	9	76.887	118.800	94.716	41.800	17.800
52	12	92.591	154.800	121.536	62.000	29.000
53	8	55.111	100.800	78.336	45.700	23.200
54	9	54.557	110.700	84.564	56.000	30.000
55	47	246.034	564.000	423.000	318.000	177.000 од

1942 год.

Из горње табеле (предпоследња рубрика) може се видети да су разлике чланова до 45 година у корист Фонда (добит фонда) а да су разлике од чланова старијих у корист чланова (штета Фонда), док се из последње рубрике види да би та граница била око 48 године старости. Разуме се да би ова цифра била стварна кад не би постојала породична рента у ком би случају основа Фонда била исправна јер би се добит и штета на појединим члановима поклопили негде око 45 године (а то је средња старост чланова) и Фонд би могао потпуно одговорати својим обавезама. Али, као што смо раније изложили код табеле I из улога чланова имају се покривати поред старачке ренте још,

удовичка, дечија и инвалидна рента, као и режија Фонда. Како се види из предњег излагања породична рента иако износи 40—50% мање од старачке ренте она је у ствари већа од ове због мање старости жена и висине дечије ренте а нарочито још и због тога што је она много већи ризик (скупља премија).

Из последње рубрике ове табеле може се видети колики би био ефекат смањивања старачке ренте на 3 до 5-струки износ уместо данашњег 4 до 6-струког износа.

Иако смо на више места излагали ефекат породичне ренте у разним моментима прилажемо следећу табелу.

ТАБЕЛА IV.

Случајеви раније смрти чланова

члан улаже 5 односно 10 година по 250 дин. месечно па умре и остави удову млађу 7 година која прима ренту до 75 година старости.

Члан. стар	Уложи за		Удова прима на име ренте до 75 год. односно за год.									
			47	42	37	32	27	22	17	12	7	
	5 год.	10 год.	(цифре означене у хиљадама динара)									
30	17.225	39.275	423	378								
35	17.225	39.275		378	333							
40	17.225	39.275			333	288						
45	17.225	39.275				288	243					
50	17.225	39.275					243	198				
55	17.225	39.575						198	153			
60	17.225	39.275							153	108		
65	17.225	39.275									108	63

Ако се горњим издацима на удовичку ренту додају суме дечије ренте, која по правилу пада на млађе чланове онда ће се добити тачнија слика издатака које Фонд има за породице млађих чланова и видеће се да у колико старији чланови терете Фонд старачком рентом у толико млађи чланови терете породичном рентом.

Тако кад се узме у обзир и ова табела моћиће се да добије појам о правој вредности висине ризика који Фонд сноси за све чланове како млађе тако и старије.

WWW.UNILIBRARY.ORG
УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА

VII.

У овом целом извештају ми смо стално узимали 75 година старости као крајњу границу обавеза Фонда, међутим математичари осигурања узимају при осигурању граничну старост од 85 година. Сматрајући да је ова гранична старост сувише висока ми ћемо вам изложити ефекат обавеза нашег Фонда према стварном стању а са граничном старошћу 80 година и у том циљу прилажемо следећу табелу: (на стр. 491)

Из ове табеле може се видети како је огромна разлика ако се гранична старост помакне само за 5 година. Тако, ако је гранична старост 70 година, онда се суме, које ће Фонд плаћати, налазе само у првој рубрици, за случај граничне старости од 75 година суме за плаћање сваке године добијају се сабирањем прве и друге рубрике а за случај граничне старости од 80 година имају се сабирати све три рубрике.

Ако би се право стицања ренте одложило од 65 на 70 година старости, онда би све суме из прве рубрике отпале и остала би само друга рубрика (75 и 80 година) које би сабирањем дале укупан износ годишње ренте за сваку годину у случају доживења 80 године старости.

VIII.

Да би и потпуни лаици могли добити јасну слику обавеза Фонда, изложићемо којим и каквим средствима располаже Фонд за исплату својих обавеза. Фондима капитал од 5,000.000 динара који најбоље пласиран носи чисту ренту од дин. 250.000.— На име чланарине Фонд прима око 800.000 динара годишње. Разуме се да ће принос од чланарине остати исти само у случају да се број чланова не умањи, већ остане стално 274 члана. Ако се број чланова повећа или смањи и принос од чланарине ће се повећати или смањити. Ако се задржимо на претпоставци о сталном броју чланова, онда ће укупан принос Фонда бити око 1,050.000 динара годишње. Према томе све дотле док укупни издаци буду годишње износили мање од 1,050.00 дин., данашњи капитал од 5,000.000 дин. ће се стално повећавати а чим издаци буду премашили ову суму капитал од 5,000.000 дин. мора се смањивати. Ако узмемо да просечна старачка рента износи годишње 18.000 дин. по члану онда ће Фонд за 60 пензионисаних чланова имати да плаћа годишње по 1,080.000 дин. поред суме коју има да плаћа за остале ренте (удовичку, дечију, инвалидну). Према изложеном под II, тај случај треба да наступи између 1947 и 1948 године. узимајући у обзир, разуме се, као граничну старост 75 година. Из овога се види да ће те године наш капитал почети да се смањује. Међутим, по нашем рачуну тај моменат треба да наступи тек 1956 године тј. по истеку 25 година од оснивања Фонда. Овај рачун заснован је на хипотези да умирање чланова (наступање породичне ренте) неће ићи брже него што је у току ових 6 година наступало.

ТАБЕЛА V

за преглед исплате старачке ренте у случају живота до:

	70 год.	75 год.	80 год.
1937	65.000		
38	65.000		
39	65.000		
1940	65.000		
41	65.000		
42	560.000	65.000	
43	670.000	65.000	
44	781.000	65.000	
45	936.000	65.000	
46	1,055.000	65.000	
47	603.000	560.000	65.000
48	576.000	670.000	65.000
49	592.000	781.000	65.000
1950	595.000	936.000	65.000
51	741.000	1,055.000	65.000
52	768.000	603.000	560.000
53	779.000	576.000	670.000
54	846.000	592.000	781.000
55	906.000	595.000	936.000
56	937.000	741.000	1,055.000
57	1,090.000	768.000	603.000
58	1,194.000	779.000	576.000
59	1,216.000	846.000	592.000
1960	1,232.000	906.000	595.000
61	1,080.000	937.000	741.000
62	846.000	1,090.000	768.000
63	756.000	1,194.000	779.000
64	558.000	1,216.000	846.000
65	369.000	1,232.000	906.000
66	324.000	1,080.000	937.000
67	306.000	846.000	1,090.000
68	198.000	558.000	1,194.000
69	180.000	369.000	1,216.000
1970	144.000	324.000	1,232.000
71	36.000	306.000	1,080.000
72		198.000	846.000
73		180.000	558.000
74		144.000	369.000
75		36.000	324.000
76			306.000
77			198.000
78			180.000
79			144.000
1980			36.000

IX.

Наша Правила као и Правила свих других Пензионих фондова адвокатских комора у земљи заснована су на претпоставци да ће осигурање адвоката бити извршено као обавезно у смисл. § 118 зак. о адвокатима тј. да ће сви адвокати редовно уплаћивати своје улоге. Ми смо у извештају за скупштину одржану 3 марта 1935 год. изложили како би ситуација Фонда била сјајна да су сви адвокати приступили Фонду и редовно плаћали своје улоге и показали смо да би Фонд данас имао капитал преко 10,000.000 дин. — двоструко већи од данашњег док би расходи Фонда — ренте биле повећане само за 10%. Да је тако било, ми би данас имали једну огромну уштеду и од наплаћених камата која би била довољна да се све обавезе Фонда по првобитним Правилима лако измире, па до оваквих измена Правила не би ни дошло. Чак ни оне битне грешке при саставу основе Фонда не би биле тако тешке по Фонд и њихова измена не би у многоме смањивала права члановима.

Како се ово предвиђање није остварило јер је Фонду приступило нешто више од 35% свих адвоката то је и основа Фонда морала бити знатно поремећена. Ово се показало код свију Фондова у земљи и сви су они морали благовремено вршити промену Правила и смањивати права члановима како би Фонд био у стању да одговара својим обавезама према најбољим члановима тј. према оним који буду најдуже плаћали и најдоцније стекли право на ренту. Тако:

Пензиони Фонд у Љубљани извршио је смањивање удочичке и старачке ренте како будућих тако и досуђених ренти, иако је број неуредних чланова код њих сразмерно врло мали. Висина ренти није уопште фиксиран а већ се мења према стању Фонда.

Пензиони Фонд у Загребу код кога је број неуредних чланова био већи него код нас, био је принуђен да стварно ликвидира, иако за то није имао потребе још за дужи низ година, и да престане са даљом исплатом досуђених ренти.

Пензиони Фонд у Новом Саду није још извршио смањивање ренте али редовно врши егзекутивну наплату од неуредних чланова, што му је било могућно према схватању тамошњих судова, чиме одржава основу Фонда. Ми ипак сматрамо да се егзекутивним путем, и кад би било код нас могућности, Фонд не би могао издржавати јер је свима адвокатима познато какав је ефекат егзекутивне наплате потраживања.

Пензиони фонд у Силиту није такође вршио смањивање ренте али се он налази у једном врло повољном положају да му је 50% капитала поклоњено од стране Адвокатске коморе у Силиту тако, да се могу сматрати њихови узози удвострученим према чему могу подносити и двоструки терет.

Пензиони Фонд у Сарајеву извршио је математичку контролу основе Фонда и изменио Правила смањивањем старачке ренте на 3 до 6-струки улог, као и помицањем граничне старости од 65 на 70 година. Поред тога адвокати који уживају ренту дужни

су и даље плаћати редован улог и посмртнину све док постоји ма и једно лице које би имало права на породичну пензију.

На основу свега горе изложеног сматрамо да ће чланови бити довољно обавештени и да ће моћи правилно оценити следеће закључке:

А

Као што се из горе изложеног види, адвокат који улаже по 250 дин. месечно и уложи за 10 година са 5% интереса на интерес 39.275 дин. стиче право на личну ренту од 1000 дин. месечно, а адвокат који је улагао 25 година по 250 дин. месечно и са 5% интереса на интерес уложи 149.882 дин. стиче ренту од 1500 дин. месечно тј. само 1/3 више. Неправда је очевидна, али ако оставимо неправду на страну овај се однос не може рачунски оправдати. Како смо раније изложили ова сума улога после 25 година улагања једва покрива ренту од 1500 дин. месечно то је јасно да је рента од 1000 дин. месечно, после 10 година улагања и сувише висока па је потребно исту смањити.

Б.

Лице које улаже 250 дин месечно и умре после 10 година улагање остави својој удови ренту од 750 дин. месечно а лице које је улагало 25 година и уложи скоро 4 пута више остави својој удови *исто тако ренту од 750 динара месечно.*

В.

Горње лице које је улагало само 10 год. оставља нормално (према статистичким подацима) два детета просечне старости 11,7 година којима се има плаћати укупно 500 дин. месечно ренте кроз 12,3 године (до 24 године) што чини 73.800 динара. Поред тога удова овог лица је просечне старости 38 година и њезина рента по 750 дин. месечно има да тече до 75 године односно кроз 37 година, што чини 333.000 дин.

Међу садашњим уживаоцима удовичке ренте има један случај код кога ће Фонд имати да плати 800.000 дин. удовичке и дечије ренте.

Г

Напротив лица која уплаћују кроз 25 година не остављају (према статистичким подацима) децу која би уживала ренту а удовичка рента има се плаћати кроз 22 год. (37 — 15 год.) и има се исплатити 198.000 дин. Раније смо казали да је везивање удовичке и дечије ренте за личну ренту неопходан услов за стварање солидне базе осигурање и његовог контролисања. Међутим код нас, ове две ренте немају никакве везе са личном рентом и нормална је појава да удовичка и дечија рента износе 100% па и 150% од личне ренте што је очевидан апсурд јер породична рента не сме ни у ком случају бити чак ни висине личне ренте а камо ли виша.

Д.

Из изложене статистике старости жена под. I.) види се да су жене просечно млађе од људи 7 година али има и сувише фрапантних примера веће разлике, која иде и до 30 година. На тај начин члан, чија је жена млађа преко 7 година терети не-сразмерно више Фонд него што га терете чланови са нормалном диференцијом старости и удовичка рента чак и у случају доживљења члана крајње предвиђене границе (75 година) има да траје још читавих 30 година. Како чланови нису ничим ограничени у свом избору то је нужно да се ова већа обавеза фонда у овим случајевима покрије било ванредним доприносом било смањивањем или временским ограничењем трајање обе ренте.

— — —

Управни одбор сматра да је одговорио својој дужности и својој савести кад вам је изложио какви су изгледи Фонда за будућност без обзира на садашње његово повољно стање.

На основу изложених чињеница Управни одбор предлаже члановима корените измене Правила којим би Фонд стао на потпуно чврсте ноге и био у стању да стално врши своју функцију и одговара свим својим обавезама у будућности. На члановима је да пажљиво проуче овај извештај са предложеним изменама и да процене да ли их треба усвојити или не, водећи при томе рачуна да ове измене треба да обезбеде онај најбољи део чланства који ће доживети да уплати предвиђену суму улога, како би из тога уживали одговарајућу ренту.

Управа сматра да би ове измене биле у многоме непотребне да су сви адвокати одговорили својим обавезама — на време приступили Фонду и да ће оне вероватно постати непотребне ако би тај случај наступио.

Предлог за измену правила

§ 4

Став II мења се и гласи:

„Адвокат који у року од 30 дана од дана уписа у именик Адвокатске коморе не подноси пријаву са упис у чланство Фонда, може после тога рока бити примљен у чланство Фонда, али Управни одбор има право захтевати лекарски преглед молиоца ради утврђивања повољног стања његовог здравља“.

Став III — на крају става додаје се: „..., а обавеза Фонда даном поднесене пријаве“.

Мотиви

Овом се изменом смањује рок ношења ризика без плаћања а обавеза Фонда везује за обавезу члана о приступању Фонду (пријаву). Поред тога Фонд се обезбеђује од аутоматског пријема у чланство рђавих ризика.

www.unj.gov.rs Додаје се нов став IV који гласи:

„Чланови Фонда који су старији од својих жена преко 7 година ако желе да им жене примају удовичку ренту из § 5 тач. 4 став I дужни су у року од 3 месеца од ступања на снагу ових измена, односно од дана уписа у фонд, уплатити или се обавезати да уплате 50% свога улога за онолики број година за колико је разлика старости већа од 7 година. Време и начин уплате одређује Управни одбор. Неплаћање на време овог улога повлачи последице из § 8 Правила.

У случају раније смрти члана, неплаћени део овог улога наплатиће се из 40% посмртнине, а остатак из породичне ренте у одобреном року.“

Мотиви су изнесени у извештају под Д. на 494 страни.

§ 5 — мења се и гласи:

„Чланови Фонда уживају следећа права:

1) У случају неспособности за вршење свога позива на инвалидну ренту у троструком износу у §-у 4 ових Правила предвиђених месечних улога без обзира на дужину чланства“.

Други став се брише. Остали ставови тач. 1 остају непромењени.

Тач. 2) мења се и гласи:

„2) У случају навршене 70 године старости и најмање 10 година чланства и улагања у Фонд на старачку ренту у троструком износу у §-у 4 ових Правила наведених месечних улога. Са сваком навршеном даљом год. чланства и улагања до навршених 20 год. улагања, старачка рента повећава се са 10% месечног улога, а са сваком даљом навршеном годином чланства и улагања преко 20 година улагања, старачка рента повећава се са 20% од месечног улога, тако да после 25 година чланства и улагања има петоструки месечни улог за старачку ренту као највећу ренту која се може добити.

Чланови који у моменту стицања старачке ренте немају више овлашћеника за примање породичне ренте уживаће старачку ренту у износу од четвороструког до шестоструког улога обрачунату према годинама плаћања по горњој сразмери.“

Остали ставови ове тачке остају непромењени.

Тач. 3) остаје непромењена.

Тач. 4) мења се и гласи:

4) „По смрти члана Фонда прима његова удова месечну ренту (удовичку ренту) у 60% од личне ренте умрлог члана, а најмање у двоструком износу у §-у 4 ових Правила наведених месечних улога, без обзира да ли је умрли члан стекао право на пензију или не.“

Ставови а), б), в), г) остају непромењени.

Додаје се нов став д) који гласи:

„У случају преудаје удова које уживају ренту, Фонд им може исплатити на име удомљења износ четворогодише удовичке ренте.

Решење о исплати удомљења доноси се пре удаје а исплата се врши по поднетим доказима о удаји“.

Додаје се нов став ђ) који гласи:

„Удова која је млађа преко 7 година од мужа, ако муж није поступио по §-у 4 став IV Правила, примаће удовичку ренту у смањеном износу за онолико пута по 2%, колико је година разлика старости већа од 7 година“.

Тач. 5 — мења се и гласи:

„5) Брачна деца члана Фонда добијају по његовој смрти, а за време док удова прима удовичку ренту, месечну ренту (дечију ренту) до своје пунолетности и то: за 1 уживаоца 15%, за 2 уживаоца 25%, за 3 уживаоца 40% личне ренте, а по смрти удове или ако она из непредвиђених узрока не прима своју ренту, изузимајући случај из става д) тач. 4 овог §-а (преудаја уз удомљење) или се ње одрече, добијају: 1 уживалац 50%, 2 уживаоца 60%, 3 уживаоца 70% личне ренте“.

Остали део ове тачке остаје непромењен.

Мошиви

Мотиви су изложени у извештају. Ако се ове предложене измене §-а 5 усвоје висина ренти за улог од 500 дин. износила би

За члана са уплаћивањем до:

	10 година	20 година	25 година
старачка рента	1500 (2000)	2000 (2500)	2500 (3000)
сама удова	1000 (1500)	1200 (1500)	1500 (1500)
удова и 1 дете	1225 (2000)	1500 (2000)	1875 (2000)
удова и 2 деце	1375 (2500)	1700 (2500)	2125 (2500)
удова и 3 деце	1500 (3000)	2000 (3000)	2500 (3000)
сама деца: 1 дете	750 (750)	1000 (750)	1250 (750)
2 деце	900 (1500)	1200 (1500)	1500 (1500)
3 деце	1050 (2250)	1400 (2250)	1750 (2250)

Приметба: Бројеви у заградама означавају висину ренте према досадашњим Правилима.

Упоређујући висину ренте према досадашњим Правилима и према предложеним изменама видеће се да ове измене не погађају ни најмање удове чланова који су уплаћивали 20 и више година већ погађају само оне удове чији су мужеви уплаћивали краћи број година и који нису уплатили довољну суму из које би се могла плаћати удовичка рента. Не треба губити из вида да се удовичка рента даје и оним удовама чији су мужеви плаћали ма и за један месец и нису скоро ништа уплатили.

Додаје се нов § 5 а који гласи:

„Измене §-а 5 ових Правила важе за све чланове па и за оне који су постали чланови Фонда пре ових измена и за све досадашње уживаоце ренте.

До сада досуђене удовичке, дечије и инвалидне ренте обрачунаће се по овим изменама. Старачке ренте обрачунаће се такође

овим изменама у погледу висине, а без обзира на повећану устарост за стицање ренте“.

§ 8 — *Став II мења се и гласи:*

„Члан Фонда који је заостао са уплатом дуже од 6 месеци губи сва права из ових Правила и може их добити понова ако се лекарским прегледом, који наређује Управни одбор а на трошак молиоца, утврди повољно стање здравља заосталог члана и до уплати свих заосталих плаћања Фонду са 6% год. камате и то у року и на начин који одреди Управни одбор, а у најдужем року од 10 година“.

Мотиви

При тражењу повраћаја права чланови су истицали немогућност уплаћивања од 1/3 заосталих плаћања одједанпут па се овом изменом даје могућност члановима да своје заостале уплате распореде на дужи рок, који Управни одбор може одредити до 10 година.

§ 10 — *мења се и гласи:*

„Уредан члан Фонда који је избрисан из именика адвоката може и даље остати члан Фонда ако у року од 15 дана по брисању да писмену изјаву о продужењу чланства и Управни одбор га прими. Не учини ли то у остављеном року престаје бити члан Фонда и Фонд му враћа 70% уплаћених улога.“

Од овога се изузимају уредни чланови Фонда који су избрисани из именика по извршној пресуди надлежног суда. Њима се при брисању враћа без интереса 50% уплаћених улога и они престају бити чланови Фонда.

Члановима који су до дана брисања били изгубили своја права према Фонду у смислу § 8 Правила, Фонд ће вратити 70% уплаћених улога. Чланарина до 3 године не враћа се.

Члановима који су уживали ренту од Фонда одбиће се од припадајућег дела улога сума коју су примили од Фонда на име ренте.

У случајевима поновног уписа у именик адвоката, лица о којима је реч у овом §-у могу понова постати чланови Фонда само према пропису § 8 Правила рачунајући улоге од дана првобитног уписа у Фонд. Ако буду примљени у чланство Фонда рачунаће им се у уплату раније задржани улози“.

§ 13 — *додаје се нова тач. 4) која гласи:*

„4) У зајмове члановима Фонда на подлози уплаћених улога“.

Мотиви

Улоге примљене од чланова Фонд пласира онде где му је најмањи ризик а најбоља рента, па би ови зајмови били у ствари без ризика и као такви, најбољи пласман Фондовог капитала. Ове измене омогућују члановима да у хитним случајевима дођу брзо до средстава за њихово подмирење.

Сва осигуравајућа друштва дају, и то врло радо, овакове зајмове па не постоји разлог да и Фонд овако не поступи, јер кад Фонд чланске улоге може да да страним лицима, тим пре их може давати својим члановима.

§ 16 — мења се и гласи:

„На скупштини имају активно и пасивно изборно право и право учешћа само чланови Фонда“.

§ 28

Брише се последња реченица првог става која гласи: „Не учине ли то уписују се у најнижи платежни разред“.

§ 35 — додаје се нов и гласи:

„Ове измене усвојене су на ванредној скупштини чланова одржаној 31 октобра 1937 год. и ступају на снагу даном објаве у „Службеним Новинама“.

САОПШТЕЊА

У вези извештаја Коморе о раду у овој години, објављујемо следећа документа:

Господину Министру Правде.

Адвокатска Комора у Београду је у више махова и усмено преко својих претставника, а и писмено молила Министарство правде да јој пошаље примерак Пројекта новог Закона о судијама. Ово је тражење било основано на прописима тач. з § 43 и тач. ј § 44. Зак. о адвокатима.

Немајући пројекат овога закона, — који ни до данс није добила, — а обавештена о извесним одредбама његовим у којима се могућност пријема адвоката у звање судије из основа друкчије решава него је то случај по досадашњим законима о судијама редовних судова и о чиновницима, Комора се обратила Господину Министру правде својим актом Бр. 2479 од 29 новембра 1935 године, у коме је детаљно и образложено уложила протест против таквих намера састављача тога пројекта. Да неби понављала целокупну аргументацију из ове претставке, Комора се на њу у целости позива.

Немајући, како је истакнуто, пројекат Зак. о судијама ни данас, Комора се преко својих претставника обавестила о одредбама његовим које регулишу услове за стицање судиских звања. Према томе обавештењу, које је уосталом потпуно аутентично, питање стицања судиских звања када је реч о адвокатима решено је на следећи начин:

- а) за звање судије средског суда изједначена је служба у суду после положеног испита од једне године дана са две године вршења адвокатуре;
- б) за звање старешине средског суда или судије окружног суда изједначена је служба у суду од три године после положеног испита, од којих две године као судија, са седам година вршења адвокатуре;
- в) за даља судиска звања т. ј. председнике окружних или трговачких судова и вршење службе у вишим судовима, вршење адвокатуре као услов за стицање тих звања није уопште узето у обзир, без обзира на трајање вршења адвокатуре као јавнога звања.

У поменутој протестној претставци ове Коморе Бр. 2479/35 изложени су разлози гоји говоре против запостављања адвоката када су у питању могућности за њихово улажење у судиска звања, јер тада Комора није могла ни слутити да се у пројекту ради о томе, да се они као сарадници на делу правосуђа изрично чак искључују из сваке могућности да конкуришу, буду бирани, па евентуално и изабрани за вршење службе у судовима свих степена. Самим тим и сви тамо изложени разлози добијују још одређеније обележје као протест. Зато је Одбор Коморе на својој седници од 17 II т. г. и одлучио, да се тај протест обнови и нарочито истакне ово погоршано стање решења тога питања у пројекту.

При оваквом стању ствари, Комора је принуђена да констатује, да њена претставка Бр. 2479/35 не само да је остала без икаквог дејства, већ да она није била ни изведена из заблуде у којој се, у погледу решења овога питања у пројекту, налазила када је ту претставку састављала. Јер решење овога питања у пројекту није онако како је Комора била обавештена, већ је у погледу искључења

www.УНИВЕРЗИТЕТСКА ВИБЛИОТЕКА
 адвоката из судске струке много ефикасније и потпуно неповољно. Зато је Комора принуђена да констатује и то, да је у вршењу својих права и дужности по Зак. о адвокатима при једном овако важном и за правосуђе капиталном питању била принуђена да поступа потпуно необавештена и напамет, јер јој пројекат Зак. о судијама није био достављен, а приликом израде тога пројекта адвокатски ред преко својих институција у земљи није уопште био консултован.

* * *

Док се у пројекту новог Зак. о судијама питање услова за стицање судијских звања у свима инстанцијама решава на горе изложени начин по коме се вршење адвокатуре уопште не сматра као довољна стручна и морална квалификација за учешће у конкурсима за та звања, дотле се пред међународним правничким форумима овај проблем из основа друкчије и сматра и решава.

Не улазећи у излагање компаративног прегледа из којег се видело како је то питање решено код других културних народа и у њиховим законодавствима, јер су то опште познате ствари, Комора је слободна скренути Господину Министру пажњу на резолуцију донету 6. септембра 1936 год. на VII Конгресу Међународне Уније адвоката одржаном у Бечу.

У присуству 65 делегата држава: Египта, Белгије, Бразилије, Канаде, Кине, Чехословачке, Финске, Француске, Шпаније, Југославије, Луксенбурга, Холандије, Аустрије, Пољске, Румуније, Бугарске, Швајцарске, Угарске, и Уједињених Североамеричких Држава, после веома опсежне дискусије и стручних реферата, донета је резолуција по питањима „Основних принципа модерно грађанскоправне процедуре“, у којој је, поред осталог, у тач. 2 као препорука свима државама света речено:

„Судије се рекрутују из реда адвоката који, вршењем своје професије, пружају доказе њихове компетенције, (стручног знања). У другом реду, звање судије могу прибавити само искусни правници и то пошто путем конкурса и стручног испита осведоче нужна знања и то пред једном комисијом у којој је претстављен адвокатски ред.“

* * *

Пројекат новог Закона о судијама не само да је далеко од гледишта израженог у овој резолуцији, већ је он напустио и систем који је код нас већ постојао као законско решење овога питања.

Комори нису познати мотиви који су определили састављаче овога пројекта да овако поступе. Али без тога познавања јасно је и Комора то слободно може закључити, да ти мотиви са општим и принципијелним гледиштима немају ништа заједничко. И не само то, већ су такви мотиви противни и интересима правосуђа, јер се из службовања у судијским редовима, без икаквог оправданог разлога искључује баш онај ред који као свој животни позив врши службу на самом делу правосуђа и коме се, самим тим, никако не може оспорити компетенција да на томе делу сарађује и у својству судије.

Али овакво гледиште у пројекту, то је Комора принуђена да истакне, вређа читав адвокатски ред у земљи и сврстава вршење адвокатуре као занимање јавног поретка међу она лица, која нису стручна, ни квалификована да врше ону службу, коју тај ред по законима земаљским већ врши. Дело правосуђа није само изрицање пресуда, већ је оно садржано и у раду и пословању адвокатског реда, који у примени закона читаваога живота учествује. Сваки спис ма које правне ствари, било пред којим судом, то несумњиво утврђује, јер он од првог редног броја, па до последњег, садржи правно пословање адвокатског staleжа

Уздржавајући се да изложи све разлоге, јер то није ни потребно, Комора протестује противу оваквих намера садржаних у пројекту Закона о судијама и моли Господина Министра правде да учини што је у могућности, да се овакве његове одредбе не озаконе.

Секретар,

Претседник,

Драг. Ивковић, с. р.

Владимир Св. Симић, с. р.

Господину Министру Правде.

Међу прописима нових закона који су на нашој територији ступили у примену, налази се и пропис из § 20 Зак. о извршењу и обезбеђењу. По том пропису извршење или обезбеђење противу самоуправних тела и социјално корисних установа, могући су само за оне објекте „који се без повреде непосредних јавних интереса могу употребити за намирне веровника“.

Који имовински предмети долазе у категорију објеката чије би отуђење угрозило непосредне јавне интересе, дају овом законском пропису државне управне власти у колико то суд од њих затражи.

Према досадањој пракси извесни судови такво мишљење од управне власти траже, а извесни и без тога одлуке доносе. И у једном и у другом случају било непосредно, без консултовања, или услед погрешног мишљења управне власти, судови по траженим забранама доносе негативна решења, а управне власти негативне одлуке у поступку извршења. По тој досадањој пракси и судских и управних власти како обезбеђења тако и извршења према самоуправним телима остају немогући, иако је уосталом овај законски пропис добио за сада своју важност само за извршења, али не и за обезбеђења.

Кад извршне судске пресуде остају без дејства, овда постају беспредметни и сви спорови противу самоуправних тела, који се не воде само ради утврђења, већ ради остварења оспореног права. Разлог оваквом стању лежи у томе, што и судске и управне власти све објекте, били они покретни или непокретни, сва примања без обзира на основ, све новчане вредности као и све што може чинити позицију самоуправног буџета, — убрајају у ред објеката заштићених прописом из § 20 поменутог закона.

1) Привилегија из овог прописа распростире се само на саставне делове имовине самоуправних тела, који се без повреде непосредних јавних интереса не могу за обезбеђење и извршење употребити. У тај ред спадају они имовински предмети без којих је пословање самоуправних тела не само отежано, већ онемогућено. У такве предмети дошли би канцеларијски намештај и прибори, без којих се не може администрација водити, трамвајске шине, водоводна постројења, музеји, библиотеке, хигијенске установе и томе слично. Међутим у ред таквих објеката никад не долазе аутомобили и луксузни фијакери којима се возе општински функционери, готов новац или хартије од вредности, примања од осветљења, водоводних такса или било чега другог. У ред таквих објеката не долазе чак ни куће, у којима су општине смештене. Све ово са разлога што општина без штете за јавни интерес може да уредује и у туђој кући исто онако као и у властитој. Разлика је само у томе, што за туђу кућу мора плаћати закупнину а за властиту не.

2) Сва примања која једно самоуправно тело својим буџетом предвиди, као на пр. примања за воду и осветљење која се уплаћују преко појединих новчаних завода, или се плаћају од стране већих државних надлештава, — не потпадају под заштиту из § 20. Закона о извршењу и обезбеђењу. Примања такве врсте нису пресудне за функционисање једног самоуправног тела, јер се често дешава да та примања не буду остварена у предвиђеном износу, па ипак услед тога не престаје функционисање самоуправних тела, која остају без обзира на остварени обим буџета. Буџетски дефицити који на овај начин законитом наплатом по законском титулусу буду настали, самоуправна ће тела попуњавати или вирманисањем или зајмом или новим дајбинама. Кад би друкчије било овда самоуправна тела исплату једне обавезе за коју већ постоји извршна судска пресуда, не би никад у свој буџет уносила, па би тим самим сваку судску пресуду неизвршивом правила.

* * *

Како се овај пропис у разним деловима државе различито примењује, иако примена за целу државу мора бити једнака, а како се на територији бивше Краљевине Србије обезбеђење и извршење према самоуправним телима онемогућава, неопходно је потребно да се за § 20 Закона о извршењу и обезбеђењу донесе меродавно тумачење које би важило за целу државу, па је Комори част умолити Господина Министра да изволи изискати аутентично тумачење овог законског прописа, које би важило за целу државу.

Ако би ово тумачење одобрило досадашњу праксу у границама бивше Краљевине Србије, онда се свим адвокатима намеће дужност, да својим клијентима саветују, да се опрезно упуштају у пословне односе са самоуправним те-

дима, због тога што могу доћи у положај немогућности наплате својих потраживања.

Секретар,
Лука П. шић.

Претседник,
Владимир Св. Симић.

Господину Министру Правде, — Београд

У последње време учестале су жалбе адвоката, да у своме званичном раду наилазе на велике тешкоће како код појединих судова, тако и код осталих власти, због ограниченог времена за пријем. Адвокате ове власти третирају као и осталу публику. У многим надлештвима адвокате са осталом публиком примају од 10—12 или од 11—12 часова, а у по неким надлештвима примају двапут или трипут недељно.

Комора схвата потребу да је у судовима и осталим надлештвима потребно завести изврстан ред у раду с публиком, али никако не може да се помири с тим, да се адвокати сврстају у обичну публику и да са овом по ходницима чекају по реду на пријем. Адвокатура је занимање јавног поретка. Адвокати врше јавну функцију законом за такву признату у интересу правосуђа и одржања правног поретка. Према томе, они нису исто што и обична публика, која у надлештва ређе залази ради свршавања својих приватних послова.

С друге стране, адвокати морају да свршавају више послова дневно. Ако адвокати буду морали чекати по сат-два и три пред вратима функционера државне власти, они неће бити у могућности често ни да сврше два а камоли више послова. Даље, адвокати су врло често принуђени да се у одређено време нађу у суду и заступају странке на расправама које се обављају у тачно одређене сате. Тако се адвокатима може десити, да чекају дуго на пријем у једном надлештву па да напусте исто и оду у суд на расправу или претрес и ако су били по реду врло близу пријема. Ово се адвокатима може дешавати више дана узастопце. А колико је ово незгодно за адвокате, Комора сматра да нема потребе да докажује.

На крају Комора је дужна у смислу Закона о адвокатима, да штити интересе адвокатуре и углед и достојанство адвокатског реда. Нико не може спорити важност адвокатуре у систему данашњег правног поретка. Адвокатура је у данашњем поретку важна као и усанове суда, одбране земље и т. д. Адвокатура се не може посматрати са тачке приватних интереса адвоката и због тога и адвокатске функције изједначавати са приватним делањем лица која нису адвокати. У адвокатури је установљен мешовит принцип и то тако, да адвокати врше јавну функцију за коју им држава не даје никакву награду, већ они свој труд наплаћују од странака које заступају.

Адвокати одговарају за свој рад и дисциплински и материјално за накнаду штете. Адвокатима је држава као јавним функционерима путем разних закона ставила у дужност да заступају сиромашне странке бесплатно и да бране окривљене који немају браниоца а морају га имати по закону. Ове бесплатне дужности веома много ангажују адвокате, који против тога још никада нису подигли свој глас, јер знају да је природа њихове јавне функције у данашњем правном и друштвеном поретку таква, да то мора да буде.

Кад овако ствар стоји, онда се не може дозволити, да неки од државних функционера резервише за себе више власти но што му је потребно да нормално одржава правни поредак. Нигде у закону не пише када ће адвокати бити примани по надлештвима а то није ни потребно, јер закон никада не претпоставља да ће бити државних функционера који ће радити противно духу његовом. И према томе, није добар ниједан државни функционер, који не схвата природу, улогу и важност адвокатуре у данашњем поретку, па својим неумесним наредбама омета вршење адвокатуре као посла јавно правног карактера, другим речима, чини да поједини делови механизма правног поретка не раде једновремено и у складу.

Комора жали што мора и за овакве случајеве да се обраћа Господину Министру и да чак доказује да је у праву, али другог излаза нема и Комора моли Господина Министра да се као врховни надзорни орган на челу радом Адвокатских Комора учини са своје стране све, да заштити адвокатура и достојанство адвоката.

Секретар,
Лука П. шић.

Претседник,
Владимир Св. Симић.

Окружном суду за град Београд.

За истражног судију — Београд.

У вези акта истражног судије тога суда КЗП 1648/36. од 29. марта 1937. год. којим се тражи да Комора разреши Др. Ј. К., адв. из Београда, дужности чувања професионалне тајне ради сведочења, Комора извештава, да ни једним законским прописом није овлашћена за ову радњу.

По § 21. ст. IV Зак. о адвокатима, адвокат је дужан чувати тајну о стварима, које су му поверене, а у сваком поступку је ослобођен дужности сведочења о ономе што му је као адвокату поверено.

Пропис § 168 Зак. о крив. суд. пост., који говори о томе, који се сведочи у крив. поступку не могу испитивати, у својој 3. тачки наводи и браниоца као сведока који се не може испитивати о ономе што му је окривљеник као браниоцу поверио.

По § 417 тач. 4 Гр. п. п. адвокат може ускратити сведочење о ономе, што му је странка као своме адвокату поверила.

Према изложеном, адвокат може само у једном случају да сведочи прелазећи преко обавезе чувања професионалне тајне, а то је, кад окривљеник сам тражи да адвокат сведочи о ономе, што му је он као свом браниоцу поверио.

Према § 417 Гр. п. п. изгледа да адвокат може сведочити, јер се у ст. I каже, да сведок може ускратити сведочење, што значи да и не мора то учинити. Али с друге стране стоји пропис § 21 ст. IV Зак. о адвокатима, који адвокатима изрично забрањује у сваком поступку да сведоче о ономе што им је као адвокатима поверено. И ако је § 417. Гр. п. п. доцнијег датума од § 21 Зак. о адв., ипак се има узети да је § 21 Зак. о адв. задржао у овом делу пуну своју важност, јер регулише једно питање, за које је баш Зак. о адвокатима најпозванији.

Имајући све ово у виду, адвоката нико сем његовог браћеника не може ослободити обавезе чувања професионалне тајне, нити му иједна власт може наредити да сведочи о ономе што му је као адвокату од странке поверено, јер је сведочења о томе у сваком поступку ослобођен.

Да је ово тачно, потврђује и та околност, што се и у § 168 т. 2 крив. суд. пост. и у § 417 т. 3 Гр. п. п. говори о сведочењу лица — држ. чиновника, — која државна власт може ослободити обавезе чувања службене тајне, док се у т. 3 § 168 кр. суд. пост. и т. 4 § 417 Гр. п. п. ништа не говори о томе, да и адвоката нека виша власт може ослободити обавезе чувања професионалне тајне.

На основу предњег Комора не може ни г. Др. К. ослободити обавезе чувања професионалне тајне и дозволити му да сведочи, ако је у питању сведочење о ономе, што му је окривљеник као своме браниоцу поверио.

Секретар,
Лука Пешић.

Претседник,
Владимир Св. Симић.

Господину Министру Правде.

По врло прешном питању подизања палате правде Адвокатска Комора у Београду прибавила је својом иницијативом, податке од свих судова у Београду о томе, колико држава троши годишње на име закупнине за зграде у којима су смештени београдски судови и том приликом констатовала је, да сума годишњих закупнина премаши износ од 1,500.000.— динара. Код оваквог стања ствари а с обзиром и на важност самога питања не само по адвокате већ поглавито и за све судове у Београду, поставља се као неопходно да се што пре приступи подизању палате правде.

Подизањем палате правде не само да би држава у будуће отклонила знатне материјалне издатке но би у врло осетним размерама допринела побољшању и хитнијем отправљању самога правосуђа, а поред овога олакшала би у многоме и пословање адвоката у одбрани оправданих интереса и права грађана, чија функција знатно трпи при оваквој удаљености судова у Београду. И најзад, подизањем једне такве палате постигли би се у потпуности и репрезентативни циљеви у погледу локалном и државном, а нарочито при дочеку страних правника.

Адвокатска Комора у Београду верује, да и сам Господин Министар правде увиђа важност и пробитачност зидања палате правде, те да ће са своје стране учинити све, да се ово врло прешно питање у најскоријем могућем времену оствари у интересу побољшања правосуђа и олакшања адвокатуре, а у смислу предложеног амандмана уз финансијски закон за 1937/38 годину.

Секретар,
Лука Пешић.

Претседник,
Владимир Св. Симић.

Седница од 25. августа 1937. год.

Одобрене су президијалне одлуке донете за време судског одмора о упису у адв. именик: Миодрага Миловановића у Лазаревцу, Светислава Берића у Богдању, Аксентија Јовановића у Београду и Рафаила Мешулама у Београду; О отијању Живка Каралазића од тражења уписа у именик адвоката; о брисању из именика адвоката Аркадија Милетића под 11. јулом 1937 због смрти, с тим, да његову канцеларију преузме Др. Рајко Ђермановић, адв. из Београда; о именовану преузиматеља канцеларија похапшених адвоката због политичких кривица и то: Миладина Вукмановића, Миодрагу Влајићу, адв. из Крагујевца, Вадима Бељајева, Живојину Петковићу, адв. из Гуприје, Блажа Радовића, Урошу Бјелићу, адв. из Београда, Срету Вукашинца Чедомиру Јоцићу из Младеновца; о упису у именик адв. приправника: Павла Лукина на вежби код адв. Радована Мијушковића на Убу, Благоја Јовановића на вежби код адв. Петра Марковића у Ваљеву, Петра Тошића на вежби код адв. Константина Саватијевића у Београду, Давида Данона на вежби код адв. Морица Демаја у Београду, Душана Јовића на вежби код адв. Јована Јовића у Београду, Андреје Трпковића на вежби код адв. Добривоја Петковића у Београду, Властимира Костића на вежби код адв. Михаила Блажића, Миливоја Миленковића на вежби код адв. Павла Павловића у Београду, Људмиле Масловске на вежби код Др. Славка Барлеа у Београду, Панте Стојковића на вежби код адв. Младена Радуловића у Београду, Ристе Аниминовића на вежби код адв. Гојка Терића у Београду, Владимира Гертеља на вежби код адв. Др. Ненада Гризогона, Ратомира Павловића на вежби код адв. Рајка Атанацковића у Београду, Вула Јовановића на вежби код адв. Гвоздена Целатовића у Јогодини, Петра Ракочевића на вежби код адв. Блажа Видовића у Београду, Уроша Грачанина на вежби код адв. Доброслава Пекоте у Београду, Слободана Поповића на вежби код адв. Боре Н. Поповића у Београду, Миодрага Илића на вежби код адв. Михаила Мијушковића у Јагодини, Животе Мујковића на вежби код адв. Косте Вукосављевића у Јагодини, Вељка Видовића на вежби код адв. Др. Јосипа Холендера у Београду, Драгомира Милојковића на вежби код адв. Наркиса Бричког у Алексинцу и Илије Васића на вежби код адв. Драгутина Пиндића у Јагодини; о брисању из именика адв. приправника: Саве Ракина под 6. јуном 1937. год. по одјави принципала и Василија Раичковића под 5. мајем 1937. год. због преласка на територију друге коморе; о прелазу адв. приправника: Илије Матковића од Петронија Вишњића код Борислава Димитријевића, адв. у Београду, Петра Ненадовића од Милорада Токмаковића код Павла Павловића, адв. у Београду и Тома Кршикапе од Уроша Бјелића код Арсенија Мартиновића, адв. у Београду.

Заменик претседника Живадиновић подноси одбору усмен извештај о раду и закључцима седнице Пословног одбора Савеза Адв. Комора. одржане 15. јула 1937. год. у стану наше Коморе. Комора је примила од Савеза препис записника са ове седнице у коме су детаљно садржане све одлуке.

Извештај заменика претседника Одбор прима на знање.

За овим заменик претседника саопштава да ће се од 15—19 септембра т. г. одржати VIII Конгрес Међународне уније адвоката у Паризу. Наш Савез, Комора, односно његов Пословни одбор на горе поменутој седници од 15. VII. 1937. год. одредио је за делегате на овом Конгресу и то: Претседника Савеза Комора и Адвокатске Коморе у Скопљу Бору Јанковића, претседника Адв. Коморе у Загребу Др. Ива Политеа, претседника наше Коморе Владимира Симића и члана Адв. Коморе у Љубљани Др. Франа Скабернеа, који ће се поред Др. Политеа на Конгресу појавити и као референт по једној тачки дневног реда.

Претседник Савеза Комора Бора Јанковић изјавио је доцније, да не може ићи на Конгрес и овластиво претседника Адв. Коморе у Загребу Др. Ива Политеа да га заступа. Исто тако и претседник наше Коморе Владимир Симић изјавио је, да је спречен да путује на Конгрес и овластиво њега као свога заменика да као делегат присуствује Конгресу у Паризу.

* * *

Одобрен је упис у именик адвоката Владимиру Петровићу са седиштем у Београду.

Уписани су у именик адв. приправника: Мирослав Лукић на вежби код адв. Душана Маринковића у Београду, са почетком вежбе од 23. августа 1937 г.

Одобрен је прелаз Живораду Миливојевићу, адв. пр. из Београда, из канцеларије адв. Милана Тадића у канцеларију Боривоја Миливојевића, адв. у Београду.

Примљен је реферат члана Одбора Др. Радоја Вукчевића о пројекту Закона о иступима као мишљење Коморе о овом пројекту с тим, да се исти одштапа у Браничу.

Седница од 1. септембра 1937 године

Донета је једногласно одлука, да се свим адвокатима којима је достављена опомена за регулисање дуга од чланског улога на по истој нису поступили, достави одлука, којом да се позову да у року од 10 дана исплате цео износ дуга, па ко по овој одлуци не поступи да се преда Дисциплинском већу на поступак.

Решено је да се убрза замена адв. легитимација.

Уписан је у именик адв. Чедомир Тодоровић са седиштем у Београду.

Уписани су у именик адв. приправника: Борислава Лилић удата Влајић на вежби код Миладина Вукомановића, адв. из Крагујевца са почетком вежбе од 27. VIII 1937, Војислава Грујић на вежби код адв. Милана Фотића у Београду, са почетком вежбе од 26. VIII 1937. год.

Одобрени су, ела и адв. приправницима: Селимиру Стојановићу из канцеларије адв. Милоша Качаревића у канцеларију адв. Радивоја Ивановића у Алексинцу, Душану Илићу из канц. адв. Владимира Радчевића из Краљева у канц. адв. Александра Трифунца у Београду, Николи Војводићу из канц. адв. Др. Јоже Равника у канц. адв. Др. Ненада Гризогона у Београду.

Примају се благајнички извештаји за месеце јуни, јули и август 1937 год., које је прегледао и оверио контролни Одбор, без примедбе.

Седница од 20. септембра 1937. год.

Претседник Симић саопштава да је одређени Одбор израдио примедбе на Предоснову грађанског законика, да су те примедбе умножене и да ће ускоро бити предмет дискусије и решавања.

Уписани су у именик адвоката: Тодор Љ. Поповић са седиштем у Рековцу и Радивоје Попс Драгић са седиштем у Београду.

Одобрено је Милошу Станковићу пресељење адв. канцеларије из Београда у Владимирце а за преузимаатеља канцеларије именован Александар Мартиновић адв. из Београда.

Уписани су у именик адв. приправника: Мијалко Кнежевић на вежби код адв. Александра Ђурчића у Чачку са почетком вежбе од 6. VIII. 1937. г., Сава Ракин на вежби код адв. Павла Павловића у Београду са почетком вежбе од 19. VIII. 1937 год., Јован Вуксан на вежби код Живојина Голубовића у Београду са почетком вежбе од 1. IX. 1937. год., Шпиро Наранчић на вежби код адв. Доброслава Пекоте у Београду са почетком вежбе од 7. IX. 1937 год., Јаков Пинто на вежби код адв. Живка Шалома у Београду са почетком вежбе од 10. IX. 1937, Ратомир Лучић на вежби код адв. Мирајла Лучића у Крушевцу са почетком вежбе од 5. IX. 1937 год., Властимир Стојановић на вежби код адв. Фране Галајана у Београду са почетком вежбе од 10. IX. 1937 год., Регина Сасон на вежби код адв. Самуила Демаја у Београду са почетком вежбе од 11. IX. 1937 год., Антуан Рајчевић на вежби код адв. Јосипа Заниновића у Београду са почетком вежбе од 13. IX. 1937 год., Селимир Глишић на вежби код адв. Драгољуба Симића у Београду са почетком вежбе од 15. IX. 1937 год., Сима Ђурчић на вежби код адв. Др. Драгића Јоксиминовића у Београду са почетком вежбе од 6. IX. 1937 год., Драгиша Љумовић на вежби код адв. Мира Стојановића у Београду са почетком вежбе од 15. IX. 1937., Љубомир Ђурић на вежби код адв. Милоша Качаревића у Алексинцу са почетком вежбе од 9. IX. 1937 год.

Избрисан је из именика адв. приправника Властимир Костић под 2. VIII. 1937 због ступања у државну службу.

Одобрен је прелаз адв. приправнику Мирославу Миловановићу из канц. адв. Рајка Атанацковића у канц. Др. Јанка Олића адв. у Београду.

По акту Крагујевачких адвоката Бр. 2423/37. решено је, да се о случају ухапшеног адвоката Миодрaга Влајића обавести претседник и учини потребну интервенцију на надлежном месту.

Решено је да се IX. редовна годишња скупштина коморе одржи на дан 31. октобра 1937 год. са дневним редом, који ће се на идућој седници означити.

Седница од 29. септембра 1937 год.

Уписани су у именик адвоката: Макевија Ђурић са седиштем у Богатињу, Др. Ђорђе Петковић са седиштем у Београду, Бранислав Тодоровић са седиштем у Београду.

Одобрено је адвокату Миљивоју Тадићу пресељење из Ужица у Београд, с тим, да његову канцеларију у Ужицу преузме Вељко Кремић, адв. из Ужица, Уписани су у именик адв. приправника: Иван Трандафиловић на вежби код адв. Љубомира Трандафиловића са почетком вежбе од 22. IX. 1937 год., Драгомир Јовановић на вежби код адв. Јована Ст. Јовановића са почетком вежбе од 9. IX. 1937., Петар Врдњак на вежби код адв. Др. Ненада Гризогона у Београду са почетком вежбе од 18. IX. 1937 год., Петар Марковић на вежби код адв. Милорада Токмаковића у Београду са почетком вежбе од 14. IX. 1937 год., Емил Гросман на вежби код адв. Др. Звонка Розенбергера у Београду са почетком вежбе од 15. IX. 1937 год., Милан Грујић на вежби код адв. Стевана Којадиновића у Шапцу са почетком вежбе од 14. IX. 1937 год., Радомир Глушац на вежби код адв. Боре Стефановића у Београду са почетком вежбе од 20. IX. 1937 год., Василије Вуруна на вежби код адв. Арсенија Мартиновића у Београду са почетком вежбе од 21. IX. 1937 год., Момчило Ковачевић на вежби код адв. Божидара Главичког у Параћину са почетком вежбе од 20. IX. 1937 год., Андрија Савчић на вежби код адв. Момчила Митровића у Ваљеву са почетком вежбе од 27. IX. 1937 год.

Одобрени су прелази адв. приправника: Љубомира Ђурића из канцеларије адв. Милоша Качаревића у канцеларију адв. Наркиса Бричког, у Алексинцу; Романа Коломана из канцеларије пок. Аркадија Милетића у канцеларију адв. Др. Рајка Бермановића у Београду; и Радмила Лукића из канцеларије пок. Аркадија Милетића у канцеларију адв. Томе Томића у Београду.

Избрисана је из именика адв. приправника Милеса Продановић под 28-IX-1937 по одјави принципала.

Примљен је знању акт дисциплинског већа Бр. 612 од 25. септембра 1937 год. о томе, који чланови већа у смислу § 61 Зак. о адвокатима и § 67 Пословника коморе испадају ове године из већа, па је решено да се на днени ред скупштине за 31. октобар 1937 стави као последња тачка: „Избор једног заменика претседника и 7 чланова Дисциплинског већа.

Претседник Симић предлаже следећи дневни ред за IX редовну годишњу скупштину на дан 31-X 1937 год.: 1) Отварање скупштине и саопштења претседника; 2) Избор три оверача записника; 3) Избор три бројача гласова; 4) Извештај Одбора Коморе о раду у прошлој години; 5) Завршни рачун за 1936 г. и давање разрешење; 6) Решавање о буџету за 1938 годину; 7) Решавање о предлозима Одбора Коморе: а) о изменама и допунама Пословника коморе — § 54 старог и § 43 новог пословника; и б) о правилима добротворног фонда у смислу § 43 Зак. о адвокатима; 8) Избор једног заменика претседника Дисциплинског већа и 7 чланова Дисциплинског већа; 9) Избор једног члана за адв. дисциплинско веће код Касационог суда у Београду и 10) Питања и предлози у смислу § 5 Пословника Коморе.

Одбор је једногласно усвојио овај дневни ред.

Седница 13. октобра 1937 год.

По тражењу Љубомира Живановића, адв. из Кучева Бр. 3658/37 решено је да му се одговори да Комора не може да чини интервенцију код Министарства правде за издавање уверења како он тражи, пошто суд уопште није дужан да такво уверење издаје.

По молби Др. Жарка Петровића за упис у именик адвоката са седиштем у Београду решено је да се предмет упути Дисциплинском већу да у смислу §§ 7 и 4 под д) Зак. о адвокатима оцени достојност молиоачеву.

Одобрено је Обраду Матићу, адв. из Алексинца пресељење у Београд с тим, да поред таксе за пресељење у 300.— дин. плати и разлику уписнине у 1.000.— динара.

Избрисан је из именика адвоката Војко Чвркић, адв. из Чачка под 4. октобром 1937 год., пошто је тога дана Указом именован за министра Краљевске владе, а за преузиматеља његове канцеларије у Чачку одређен је Миљивоје Туцаковић, адв. из Чачка.

Одобрена су президијална решења о упису у именик адв. приправника: Оливере Добросављевић на вежби код Аврама Мевораха, адв. у Београду, са по-

четком вежбе од 15-IX-1937 године, и Ђорђа Миловановића на вежби код Драгољуба Миловановића, адв. у Крагујевцу, са почетком вежбе од 29-IX-1937 год. Уписани су у именик адв. приправника: Живадин Црнобрњи на вежби код адвоката Светислава Берића у Богатињу са почетком вежбе од 8-X-1937 год., Милорад Милошевић на вежби код адвоката Милорада Павловића у Београду са почетком вежбе од 1-X-1937 год., Милен Миљковић на вежби код Ђорђа Петковића у Туприји са почетком вежбе од 30 IX-1937 год., Јован Ст. Стојановић на вежби код адвоката Александра Трифунца у Београду са почетком вежбе од 30-IX 1937 год., Сава Терзић на вежби код адвоката Драгоша Радовића у Београду са почетком вежбе од 1. X. 1937 год., Др. Ранко Меламед на вежби код адвоката Живка Тајтака у Београду са почетком вежбе од 30. IX. 1937 год., Др. Гавро Берковић на вежби код адвоката Др. Симе Адаше у Београду са почетком вежбе од 23. IX. 1937 год.

Избрисан је из именика адв. приправника Золтан Биро под 31. X. 1936 године пошто је тога дана прекинуо бесплатну вежбу у суду и ступио код адвоката на територији Новосадске коморе. Истовремено одобрен му је поново упис у именик адв. приправника на вежби код адв. Лазара Кречковића у Београду са почетком вежбе од 6. X. 1937 године.

Одобрени су прелази адв. приправницима: Авраму Баруху из канцеларије адв. Јосифа Алкалаја у канцеларију Самуела Демаја, адв. у Београду; Павлу Милићевићу из канцеларије адв. Николе Перчевића из Јагодине код адвоката Тодора Поповића у Рекову; и Милану Кржићу из канцеларије адвоката Остривоја Фрунића у Београду након завршене бесплатне вежбе у суду у канцеларију адв. Александра Мартиновића у Београду.

Избрисани ту из именика адв. приправника: Карло Холендер под 30. IX. 1937 по својој и принципаловој одјави; Сава Божовић под 2. августа 1937 год. по одјави принципала; и Рудолф Зорц под 1. X. 1937 год. по одјави Округног суда у Љубљани пошто је ступио у војску на отслужење кадровског рока

Одбијен је Владимир Гертељ од тражења да му Комора призна у приправнички стаж време од 1. IV. 1936 до 6. јула 1937 године, пошто у то време молилац није био југословенски држављанин.

САДРЖАЈ ПРАВНИХ ЧАСОПИСА

Бранич ће доносити садржаје свих правних часописа код нас.

Архив за правне и друштвене науке, орган Београдског правног факултета, Уредник *Др. Михаило Илић*.

Садржај бр. 3. књ. XXXV од 25 септембра 1937. год.:

Чланци: Др. Миодраг Аћимовић: Неколико актуелних кривично правних питања; Др. Лаза М. Костић: Сарадња Скупштине и Сената у доношењу закона; Др. Божидар С. Марковић: Правичност као мисао и правно искуство; Иван Д. Петковић: Рок за одговор на тужбу може се продужити; Родољуб С. Конић: Достављање грађанских тужби и судских одлука туженицима — правним лицима. — Правна политика. — Страни правни живот. — Економско — финансиска хроника. — Оцене и прикази. — Некролог. — Белешке, — Преглед часописа. — Нове књиге.

Мјесечник, гласило Правничкога друштва у Загребу. Уредници: *Др. Едо Ловрић, и Др. Иво Полишео*.

Садржај бр. 8.—9. Год. LXIII, за август-септембар 1937.:

Др. Иво Кун: О колективном уговору; Др. Јурај Шефетинец: Нови друштвени поредак у Немачкој; Андреја Перушић: Диоба приватних шума; Др. Борислав Благојевић: Вишеструко држављанство; Др. Јован Катурић: Још о примјењивању прописа § 166 к. з; Др. Мирослав Шантек: О потреби реформирања закона о сузбијању злоупотре у службеној дужности. — Правосуђе. — Друштвене вјести. — Литература.

Одвјетник, орган Адволатске коморе у Загребу. Уредник *Др. Иво Полишео*.

Садржај бр. 8 Год. XI, од 11. октобра 1937. год.:

Масарик; Позив на скупштину Адв. Коморе; Позив на скупштину Мир. фонда;

Усвајање декларације Египатске Владе на конференцији у Монтреу — 452 Конвенција о уређењу међусобне помоћи у вођењу поступка у грађанској и трговачким стварима, закључена у Лондону између Југославије и Велике Британије и Северне Ирске. — 453 Приступ Данске конвенцији Париске уније за заштату индустријске својине. — 454 Исправка таксе за Међународну телефонску релацију у Пољској — Беч. — 455 Телефонски саобраћај. — 456 Исправка у Уредби о Стојању обезбеђењу усева и плодова од града у Дунавској бановини.

НОВЕ КЊИГЕ

Dr. Rudolf Sajovic: Predhodna izvršba. Posebni odtis iz „Slovenskega Pravnika“, Letnik LI, št. 9.—10. 1937. Ljubljana, 1937 str. 15.

Dr. Gustav Wilke: Gewerblicher Rechtsschutz. Patentgesetz, Gebrauchsmustergesetz, Warenzeichengesetz, Gesetz über die patentamtlichen Gebühren vom 5 Mai 1936. Textausgabe. Berlin, 1936 S. 160.

Dr. Martin Domke: La Notion de l'Ordre public en matière d'Emprunts internationaux Extrait de la Revue de Science et de Législation financières de Science Avril—Mai—Juin 1937 XXXV, pp. 217—248. Paris, 1937 p.p. 36.

Dr. Martin Domke: Interenational Loans and The Conflict of Laws London, 1937.

J. M. Овадија: Именик места Краљевине Југославије, Београд 1937, стр. 308. Издање пишчево.

Др. Видан О. Благојевић: Међународна грађанска одговорност аутомобилиста и обавезно осигурање ове одговорности, Засебно отштампано из Бранича, орган Адвокатске Коморе у Београду св. за јули—август 1937 год. Београд, 1937 стр. 39.

Др. Иво Машијевић и Др. Фердо Чулиновић: Коментар Закона о извршењу и обезбеђењу. Прва књига: Закон о извршењу и обезбеђењу (са кратким објашњењима). 3 Свеска (§§ 141 до 242 Ин.). Београд, 1937 страна 177—264. Издање Штампарије „Светлост“ (Латиницом).

Стеван Бранковић: О посебном овлаштењу за вођење парнице обзиром на посебне прописе појединих Закона; уједно о правима и повластицама привилегованих кредитних установа. Петровград, 1937 страна 69. Властито издање.

Др. Борислав Т. Благојевић: Систем извршног поступка. Издање Издавачког и књијарског предузећа Геце Кона, А. Д. Београд, 1938 стр. 640.